

מ"ת 18595/07/23 - מדינת ישראל-פמ"ד ואח'... נגד אדם איטל (עציר)-לא בעניינו,רועי שמחון (עציר)-ויעוד חזותי,רועי טלמור (עציר)- ויעו ואח'...

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 18595-07-23 מדינת ישראל נ' איטל(עציר) ואח'

בפני
המבקשת
כבוד השופט איתן אמנו
מדינת ישראל-פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחות איילה סויסה וג'וליה זוארץ-שרון

נגד
המשיבים
1. אדם איטל (עציר)-לא בעניינו
2. רועי שמחון (עציר)-ויעוד חזותי ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן
3. רועי טלמור (עציר)-ויעוד חזותי ע"י ב"כ עו"ד מיקי חובה
4. עוז אלחדד בוטנר-לא בעניינו
5. ירדן אסייג (אסיר)-לא בעניינו

החלטה

1. בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים ולצידה כתב אישום המייחס למשיבים 1 ו-2 עבירה של **סחיטה באיומים**, לפי סעיף 428 רישא + 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), למשיב 3 עבירה של סיוע לסחיטה באיומים לפי סעיף 428 + 31 לחוק העונשין, ולמשיבים 4 ו-5 עבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, לפי סעיף 498(א) לחוק העונשין.

2. יצוין כי המשיב 4 שוחרר בתנאים מגבילים, והמשיב 5 נמחק מהבקשה והינו אסיר.

3. על פי עובדות כתב האישום המשיב 1 הינו אסיר המרצה ארבעה מאסרי עולם, ובינו לבין המשיבים 3,4 ו-5 קשרי חברות והיכרות.

המשיב 2 היה בעבר שותפו של ר.ש ו-ר.ח שהינם בעלי מספר בתי עסק בעיר באר שבע (להלן: "**השותפות**"). במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה נתגלע סכסוך בין ר.ש ו-ר.ח למשיב 2 ועל רקע האמור השותפות הסתיימה בהסדר פשרה בתאריך 12.6.18. בין המשיבים 1,3,4 ו-5 אין היכרות קודמת עם ר.ש ו-ר.ח.

4. על פי עובדות כתב האישום עולה כי המשיבים 1 ו-2 קשרו קשר לביצוע פשע, לסחוט באיומים את ר.ש ו-ר.ח בתואנה שהם חייבים סכום של כ-300,000 ₪ למשיב 2.

5. בין המשיב 1 לבין לירז ברנד (להלן: "לירז") קיימת היכרות מוקדמת, ובין לירז לבין ר.ש קיימת מערכת יחסי חברות ויחסים עסקיים. עובר לתאריך 25.4.23, יצר המשיב 1 קשר עם לירז וביקש ממנו שסייע לו לשוחח עם ר.ש בנוגע למחלוקת שיש לר.ש עם המשיב 2. לאחר שלירז שוחח עם ר.ש ולאחר שקיבל הסכמתו מסר לירז את הטלפון של ר.ש למשיב 1.

6. בתאריך 25.4.23 בשעה 18:03, יצר המשיב 1 קשר טלפוני עם המשיב 3 והורה לו לקיים שיחת ועידה עם ר.ש (להלן: "השיחה הראשונה"). בתוך כך חייג המשיב 3 לר.ש בשיחת ועידה שכאשר המשיב 1 על הקו, והמשיב 1 שוחח עם ר.ש במשך 46 דקות, כאשר בחלק מן השיחה השתתף גם שי חמו, מכרו של הנאשם 1. במעמד השיחה המשיב 1 הציג עצמו בפני ר.ש כשותפו של המשיב 2 וכמי שמרצה ארבעה מאסרי עולם בכלא, ומסר לו כי להבנתו לשותפות ישנו חוב כספי כלפי המשיב 2.

ר.ש כפר בחוב וטען כי השותפות הסתיימה לפני מספר שנים על רקע טענתם כי המשיב 2 גנב כספים מהעסק. בתוך כך דרש המשיב 1 מר.ש להמציא לו מסמכים בתוך 7 ימים, והודיע לו שלא לפנות למשיב 2 בעניין ומעתה הוא בעל החוב ושיפנה אליו בנדון, וזאת במטרה להטיל על אימה כדי להניעו לעשות מעשה. במעמד השיחה המשיב 1 מסר לר.ש את הטלפון של המשיב 3 והורה לו להיות עימו בקשר לשם המצאת המסכים.

במהלך השיחה, אמר ר.ש למשיב 1 כי השיחה אינה נעימה לו וכי כל טענותיו בנוגע לחוב, עליו להפנות למשיב 2, ואילו המשיב 1 השיב לו תוך שהטיל על אימה: **"העולם הזה מצחיק, מחר מחרתיים אולי אתה תצטרך, עם כל הכבוד להצלחה, אתה תצטרך עזרה ממני אפילו, אתה לא יכול לדעת"**.

בהמשך השיחה, כאשר ציין ר.ש בפני המשיב 1, כי פתוחה הדלת בפני המשיב 2 לתבוע אותו כדין, השיב המשיב 1: **"בוא אני אספר לך סוד, אנשים מהמרכז פנו, אנשים שלא מדברים ולא חברים של לירז, אנשים שפנו ורצו לבוא אליכם, אלא אנשים בעשרות דרגות פחות נעימים ממני וממה שאני יודע...אני בנאדם יחסית די נעים. יודעים לעצבן אותי, אני יודע להתעצבן, אבל בשיחה הזו זה לא קרה... עד עכשיו זה לא קרה, עד עכשיו הכל בסדר, יש פה קצת חילוקי דעות אבל הכל טוב. אנשים שהיו אמורים לפנות אלו אנשים ששאלו אותי, אנחנו יודעים שאתה מכיר, מה אתה ממליץ לעשות? אמרתי להם אתם מכבדים? צאו מהתמונה, אני פה. תנו לי ליישר את הדברים"**, והכל תוך איום על ר.ש והטלת אימה עליו כדי להניעו לעשות מעשה.

7. בסמוך לאחר השיחה, ובעקבות הוראת המשיב 1, העביר ר.ש מסמכים שונים למשיב 3 בנוגע למערכת היחסים העסקית של השותפות עם המשיב 2, ובהמשך המשיב 3 אף הקריא תוכן המסמכים בטלפון למשיב 1 והעבירם לידי המשיב 2.

8. בהמשך, בין השיחה הראשונה לבין התאריך 2.5.23, ולאחר שר.ש לא יצר קשר עם המשיב 1 לבקשתו, יצר המשיב 1 קשר עם המשיב 4 והורה לו לכתוב מכתב בנוסח הבא: **"מה נשמע ר.ש זה אדם, אולי אבד לך המספר שלי, יום שלישי ולא חייגת, חייג אלי ל 050-223371"** (להלן: "המכתב"), כן הורה למשיב 4 להעביר

את המכתב במעטפה סגורה, ולשלוח המעטפה באמצעות שליח לגרושתו של ר.ש - נ.ש המתגוררת בביתה בגפה עם בנותיה הקטנות. כן הורה למשיב 4 לצרף פתק חיצוני עם כתובתה ומספר הטלפון של נ.ש והכל במטרה לאיים על ר.ש.

בסמוך לכך ביקש המשיב 1 מהמשיב 5 למצוא עבורו שליח לשם העברת המעטפה, והמשיב 5 יצר קשר עם עמוס שליו (להלן: "עמוס"), והורה לו ליצור קשר עם המשיב 4 לשם איסוף המעטפה ומסירתו לנ.ש בתמורה ל-100 ₪. בהמשך, ולאחר שאסף את המעטפה, התקשר עמוס לנ.ש ואמר לה שעליו למסור לה מעטפה ומכתב מעורך דין, ובתאריך 2.5.23 בין השעות 18:10-18:29 הגיע עמוס שליו ואחר שזהותו אינה ידועה לביתה של נ.ש והאחר מסר לידיה של נ.ש את המעטפה, נ.ש אשר פתחה את המעטפה שוחחה עם ר.ש ודיווחה מיד למשטרה.

9. בהמשך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, יצר המשיב 1 קשר עם המשיב 3 והורה לו להתקשר באמצעות שיחת ועידה לר.ש, ובשעה 21:14 עשה כן המשיב 3 והמשיב 1 שוחח עם ר.ש במשך 16 דקות (להלן: "השיחה השנייה"). במעמד השיחה הלין ר.ש בפני המשיב 1 על משלוח המכתב לנ.ש, ובתגובה אמר לו המשיב 1: "זה דבר חוקרי לחלוטין, אני לא לא מבין למה היא נלחצה... תרגיע אותה הכל בסדר, למרות שאם היא לא רגועה זה גם בסדר, הכל טוב..." ובהמשך אמר: "אני לא חס ושלום יריתי להם טיל על הבית, אני סך הכל שלחתי... אתה מבין את זה אבל?" וכן "אח שלי, אנחנו מדברים, אנחנו מדברים יפה, אנחנו אפילו אין שם רמז של איום, שלחתי לך מספר טלפון".

10. בין המשיב 1 לבין יוני יוגב (להלן: "יוני") היכרות מוקדמת. במועד שאינו ידוע אך עובר לתאריך 3.5.23 יצר המשיב 1 קשר עם יוני וביקש ממנו ליצור קשר עם ר.ח על מנת שר.ח יסכים לשוחח עם המשיב 1 בנוגע לטענותיו של המשיב 2. יוני יצר קשר עם ר.ח והעביר את המסר.

11. במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 3.5.23 בשעה 16:52, יצר המשיב 1 קשר עם המשיב 3 והורה לו לחייג למספר של ר.ח אך ר.ח לא ענה. בשלב זה במקביל לכך שמשטרת ישראל פתחה בחקירה, המשיבים לא ירצו קשר נוסף עם ר.ש ושותפיו.

12. במעשיהם אלו המשיבים 1 ו-2 בצוותא חדא אימו על אדם בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין או הטילו אימה, על מנת להניעו לעשות מעשה. המשיב 3 במעשיו סייע למשיבים 1 ו-2 לביצוע האמור. ואילו המשיבים 4 ו-5 נתנו לאדם כלים, חומרים, מידע או כסף כשהם יודעים שהדבר עלול לשמש לביצוע פשע או להקל על ביצועו.

טענות הצדדים

ב"כ המבקשת

13. ב"כ המבקשת, בפתח הדיון מיום 16.7.23, חזרו בהם מהבקשה להשתת תנאים בעניינו של המשיב 5 ועל כן

המשיב 5 נמחק מבקשת המעצר.

14. ב"כ המבקשת הפנה לחקירתו של המשיב 2 מיום 3.7.23 בשעה 11:40, שוי' 129 לכך שהמשיב 2 מאשר כי יזם קשר עם המשיב 1, כאשר המשיב 1 היה אמור לקבל תמורה מהשירות שנתן. מפנה לכך שהצדדים ידעו ברמה הלכאורית לפחות בכל הנוגע לגבי "החוב" הנטען, ומעדויות המשיבים ניתן לבסס המודעות לביצוע העבירה המושלמת וחלקו של כל אחד בביצוע העבירה.
15. מפנה לכך שטענת המשיב 2 לפיה לא שמע את תוכן השיחות שבתיק, ובעצם מרחיק אותו מביצוע העבירה -זו טענה תלושה.
16. מפנה לכך שיש למשיב 1 אינטרס לקבל מניות בתמורה לשירות עבור המשיב 2, והשירות בא לידי ביטוי במתואר בכתב האישום - לגרום למתלונן לשלם. מפנה לכך שהמשיב 3 מספק את הפלטפורמה לשיחות הסחיטה.
17. טען כי ביחס לביצוע העבירה בצוותא, הרי שחלקו של המשיב 3 בכך שהוא מאפשר את שיחות הוועידה, מעביר את המסמכים מהמתלונן למשיב 1, וטען כי המדינה ערה לאבחנה שבין השניים. טען כי הלכת הצפיות חלה בעבירות מטרה, ולכל הפחות המשיב 3 צפה כי התוצאה העתידית של מעשיו תביא לכך שהמשיב 1 יוכל להשלים את ביצוע העבירה. מפנה לכך שיש משקל לרזומה של המאיים.
18. בנסיבות אלו עתר למעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים, והפנה לכלל לפיו בעבירה של סחיטה באיומים יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים (בש"פ 5572/11), כאשר לא הוצגו כל נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מן הכלל, והגיש פסיקה בעניין.

"כ המשיב 2- רועי שמחון

19. חלק על קיומן של ראיות לכאורה. טען כי אין קשירת קשר, אישר כי המשיב 2 ביקש מהמשיב 1 שיעזור לו למכור מניות בחברה של המתלונן. טען כי המשיב 2 לא ידע מה נאמר בשיחות, לא ידע על שליחת המכתב, ומהרגע שהמשיב 1 נכנס לתמונה המשיב 2 לא קיים.
20. טען כי אין די בטענת המאשימה, בכך שבעצם פנייתו למשיב 1 בנוגע לסכסוך העסקי עולה לכדי קשירת קשר. טען כי השיחה כולה מתנהלת על מי מנחות, אין דבר המלמד עם איום. טען כי "**עצם העובדה שמדובר באדם איטל כאסיר עולם זה כבר כשלעצמו מהווה איום, זה טיעון שלא יכול לעמוד בשום צורה ואין אפשר לטעון דבר כזה. מותר לאדם איטל ליצור קשרים ולדבר עם אנשים אחרים בבית הסוהר**".
21. טען כי בין המשיב 2 למשיב 1 קשר עסקי, וכאשר המשיב 2 נקלע לחוב כספי, "**נוצר קשר בינו לבין המשיב 1 על רקע זה, המשיב 1 עזר לו**". גם בנוגע למכתב טען כי תוכנו אינו מאיים. מפנה לכך שהיו מעורבים נוספים, כל אחד על פי חלקו, והמבקשת לא ביקשה את מעצרו של אלו אשר מסרו את המכתב.
22. טען כי אין בתיק כל אינדיקציה לכך שהמשיב 2 פנה למשיב 1 וביקש כי הסכסוך יפתר בדרך שאינה חוקית.
23. טען כי המשיב 2 טען בחקירתו כי הוא כלל לא מודע לשיחה שהתקיימה, וביקש בחקירתו כי ישמיעו לו את השיחה.
24. טען כי בשיחת הוועידה השתתף אדם נוסף בשם שי חמו, שהוא מתערב בשיחה ומרים את קולו, אך מעצרו לא התבקש, וטען כי עומדת עבירת קשירת קשר רוחבית מדוע מבקשים לשחרר שניים, ואילו בעניינו של המשיב 2

שלטענתו חלקו הוא "כלום ושום דבר" עותרים למעצרו עד לתום ההליכים. בנסיבות בהן המשיב 2 נעדר עבר פלילי, סובל ממחלות שונות (הפנה לסיכום רפואי) צורך תרופות רבות ולא מקבל טיפול משב"ס, עתר להורות על שחרורו.

"כ המשיב 3- רועי טלמור

25. הפנה לטעויות בתמלול. טען כי המשיב 3, נהג מונית, אישר כי המשיב 3 מכיר את המשיב 1, מסיע את רעייתו של המשיב 1 לכלא. טען כי הקשר שבין המשיב 3 לבין האירוע הוא בקיום שיחת ועידה בין המשיב 1 לבין המתלונן. מפנה לכך שהטענה לפיה שהמשיב 3 היה מעורב בשיחות איננה נכונה, טען כי המשיב 3 לא האזין לשיחה. אישר כי התבקש להעביר לר.ש מסמכים בנוגע לסכסוך הכספי וכך עשה. טען כי בשיחה נשמע כי המשיב 1 קורא למתלונן רועי, וכי המתלונן מתקן אותו כי שמו רן. טען כי במקום אחר נשמע כי רועי על הקו, אך טען כי אין מחלוקת שהוא היה על הקו אך יש 3 רועי, רועי טלמור (המשיב 2), רועי שמחון (המשיב 3), ור.ח (הקורבן). **טען כי בשיחה הראשונה מיום 25.4.23** שומעים כי מדובר בשיחה עסקית לחלוטין וכי המשיב 1 הוא שנזהר, ואילו המתלונן לעומתו הוא זה שמעלה טונים עד שהמשיב 1 נאלץ לומר לו "**בסדר אל תאיים על אותו שמחון**". טען כי אין זה ראוי לעצור את המשיב 3 באיזוק רק בשל העובדה כי קישר בין השיחות באמצעות וועידה. מפנה לעמוד 11 שורה 302 לתמלול המלמד כי מדובר בשיחה עסקית ואף המשיב 1 מתוודע כי אולי לא כדאי לו להיכנס לעסק הזה. מפנה לכך שבשיחה השנייה שומעים כי אדם נוסף נכנס לשיחה ושמו שי, ואז מבינים כי שי היה על הקו לאורך כל השיחה, ושי מתערב ברגע שרן (המתלונן) מכפיש את רועי שמחון - המשיב 2.

26. טען כי לא הוצגו ראיות שיש בהן ללמד על מודעותו של המשיב 3, וטען כי אין כל בעיה בכך שביצע שיחה וועידה עם המשיב 1. טען כי המשיב 3 לא היה מעורב בשיחה ולו במילה אחת, וטען כי אף אם היה מעורב אין בשיחה ולו מילה אחת שיש בה כדי ללמד ואף לכאורה על סחיטה באיומים. טען כי המשיב 3 טען בחקירתו כי כלל לא האזין לשיחה, ואישר כי לאחר השיחה המשיב 1 ביקש ממנו לאסוף את המסמכים ואת הסכם המייסדים. טען כי גם כאשר המתלונן אומר כי אין לו בעיה לשוחח עם רועי, הוא מתכוון לרועי שמחון - הוא המשיב 2 ולא לרועי טלמור. **טען כי אין למשיב 3 כל קשר למכתב שנשלח, והפנה לכך שמי שכתב את המכתב משחורר ללא תנאים, וטען לאכיפה ברינית.** טען כי לא קיים קשר בין המשיב 3 לר.ש. טען כי ר.ש, מספר בדיוק את אותה הגרסה לה טוען המשיב, וכי הוא לא מזכיר ולו במילה אחת את המשיב.

27. טען כי על המבקשת להוכיח כי המשיב 3 היה מודע לכך שיש איום, ושהייתה לו מטרה לסייע בסחיטה - נטל בו לא עמדה המבקשת.

28. בנסיבות האמורות, מקום בו מדובר במשיב נעדר עבר פלילי, טען כי יש להורות על שחרורו של המשיב.

29. **לאור טענות ב"כ המשיבים ביחס לחולשה בתשתית הראייתית וטענתם כי תוכן השיחה אינו עולה כדי התגבשות יסודות עבירת האיומים, בית המשפט עיין במכלול החומר שהובא לעיוני ואסקור את הראיות הרלוונטיות לשלב זה של ההליך בו אנו מצויים ולצורך הכרעה בשאלת הראיות לכאורה ביחס למשיבים 2 ו- 3 יש לדון תחילה בשאלת הראיות לכאורה ביחס למשיב 1 על אף שמשיב זה טרם טען בעניין;**

בתחילת הדברים, מצאתי לציין כי באי כוח המשיבים לא מכחישים את עצם השיחות שהתקיימו, ותוכן השיחה, אלא עומדים הם על כך שמדובר בשיחה עסקית בלבד שאינה עולה לכדי איומים. ביחס למשיב 2 נטען כי לא ידע על קיומן של השיחות

וכי פנה למשיב 1 לאור חובות אליהן נקלע אך לא ביקש כי הסכסוך ייפתר בדרכים שאינן חוקיות. ביחס למשיב 3 נטען כי חלקו מתמצה בכך שהעמיד את שיחת הוועידה ואין הדבר עולה לכדי סיוע לביצוע עברית הסחיטה באיומים.

ממזכר מיום 4.7.23 שנערך על ידי שרון רחמני - פריקת הטלפון של רועי שמחון - המשיב 2 (0544876354) עולים הנתונים הבאים:

· המשיב 2 שלח למשיב 3 את הנייד של ר.ח. השותף של ר.ש. כן עולה כי המשיב 3 (0504646562) שלח למשיב 2 מסמכים הנוגעים לסכסוך, מסמכים אשר התקבלו מר.ש - נספח א'.

· התכתבות בין המשיב 4 (054933337) למשיב 2. המשיב 4 שלח למשיב 2 את הטלפון של השליח עמוס שלו (0533241380).

הערת בית המשפט - מדובר במעורבות ישירה של המשיב 2 בביצוע העבירה, שכן עולה קשר ישיר בינו לבין המשיב 4 אשר כתב את המכתב בהוראתו של המשיב 1 ואשר נשלח לגרושתו של ר.ש, ובין המשיב 2 לבין השליח שהגיע לגרושתו של ר.ש ומסר לה את המכתב בפועל.

· התכתבות בין המשיב 2 - לשי חמו - מנכ"ל סטאי (0524616905). המעלה כי המשיב 2 שלח לחמו מסמכי רשם החברות של חב' 'מילבה' בתאריך 25.4.23. וחמו אומר למשיב 2 "**אתה עושה משהו לא נכון, רועי**".

מפריקת הטלפון של המשיב 4 עולה כי נמצאה תמונה בה מופיעה הכתובת של נ.ש- גרושתו של ר.ש, ומספר הטלפון שלה. נמצא כי המשיבים 2 ו-3 שמורים כאנשי קשר, וכן שי חמו, משה פרץ ועמוס שליו. המתלונן ר.ש לא שמור בנייד של המשיב 4.

חקירותיו של המשיב 4 - תחילה הכחיש כי כתב את המכתב, ולאחר מכן אישר כי כתב את המכתב לבקשתו של המשיב 1 "**אדם אמר לי את הכתובת ואת הטלפון למי זה מיועד**" ומסר את המכתב לשליח "**אני העברתי ושלחתי הלאה, לא שאלתי שאלות**". לדבריו, המשיב 1 הכתיב לו מה לרשום במכתב, ואת הפרטים הוא כתב על פתק, ולאחר מכן הדפיס את המכתב אותו העביר לשליח יחד עם המעטפה.

חקירתו של המשיב 3 רועי טלמור מיום 27.6.23

הנייד שלו 0547360476 ו- 0504646562. טען כי המשיב 1 חברו, וכי הוא מכיר את אחיו ניב ואריק, וכי הוא מסיע את הנשים שלהם בהיותו נהג מונית ומסייע להם "**אני עושה לו וועידות. מעביר לו מספרים אם צריך. לא הכרתי אותו לפני שהוא נכנס לכלא. את אריק הכרתי**". וכן ביקש להבהיר כי הוא עוזר להם רק בדברים חוקיים "**אני לא אמרתי שאני מעביר מספרים, רק אם מישהו פלוני אלמוני התקשר אז אני אומר לו שפלוני חיפש אותי, הכוונה למסרים ולא 'מספרים'**". לשאלת החוקר על מה איטל יושב בכלא, השיב: "**הוא שפוט לארבע מאסרי עולם אני חושב שכולם יודעים**". לא מסר הסבר מדוע הוא מקיים שיחות וועידה עבורו "**אולי כי זה יותר מסובך בשבילו להתקשר? יש בזה עבירה?**". טען כי לפעמיים הוא נשאר על הקו בשיחות הוועידה ולעיתים לא, לא תמיד הוא שומע על מה מדובר.

טען כי אינו מכיר את ר.ש, אך שמע כי יש לו מספר עסקים בבאר שבע. כשנשאל האם דיבר איתו בטלפון? השיב: "**אני**

לא דיברתי איתו. אולי כשאדם עלה על הקו.. יכול להיות שהוא לא ענה להם או משהו אבל אני אישית לא הייתה לי שיחה איתו או משהו... הבנתי שהיה שם איזה סיפור עם איזה חוב, שטענו שרן חייב והם שאלו אותו, האמת שלא הייתי בכל השיחות, זה פחות או יותר ממה שהבנתי.. אם הוא לא ענה לאדם פעם אחת או שניסינו לעלות אותו על הקו ושלחתי לו הודעה, אולי הודעה של: אדם על הקו או משהו כזה.. אבל לא איימתי עליו לא.. אם לא תענה אז לא יודע מה...". אישר כי ביצע בין 2-3 שיחות. לדבריו הוא לא תמיד הקשיב לשיחות. בהמשך עולה כי מודע לסיפור הרקע הקשור ב'חוב' שבין המשיב 2 לר.ש, ומודע לטענותיו של ר.ש ואף קיבל ממנו את מסמכי ההסכם המיועדים למשיב 1.

אישר כי שוחח עם רועי שמחון (המשיב 2) "בקשר לנושא הזה מידי פעם רועי היה אומר לי או אדם היה אומר לי אם הוא יכול להתקשר על מנת שאני אצור ביניהם קשר".

חקירתו של המשיב 3 מיום 29.6.23 - לדבריו "לא שמעתי אימים ושום דבר שקשור לאיום.. לא בנוכחותי ולא בנוכחותי בשיחות.. זה שאתה שולח לי משהו לפלאפון זה לא אומר שאני קשור לזה". אישר כי שוחח עם רועי לגבי החוב אשר הסביר לי כי זה מניות ולא חובות לאור השותפות שהייתה ביניהם. טען כי "לא שלי ואני לא נכנס". אישר כי היו כמה שיחות וועידה בהן היה נוכח, אך טען כי הוא לא חושב שיש רקע פלילי. אישר כי היה נוכח בשיחה בין ר.ש למשיב 1 "יכול להיות ששמעתי פה ושם אבל לא.. בדרך כלל אני שם את הפלאפון בצד ואם הוא קורא לי אני מרים ומדבר איתם". אישר כי ביום 24.5.23 התקיימה שיחת וועידה של כ-40 דקות בין ר.ש למשיב 1, אך חזר וטען כי לא היו אימים "כמו שזכור לי לעשות שיחות ועידה זה לא עבירה פלילית". בהמשך טען כי העלה לאדם אלפי שיחות מהכלא. לשאלת החוקר האם אתם מסכים כי לקבל שיחה מאדם שיושב 4 מאסרי עולם זה לא נעים, השיב: "אני מבין שזה לא נעים". כאשר הטיח בפניו החוקר כי ביום 3.5.23 המשיב 1 חייג אליו מספר פעמים, ובמקביל קיים תיעוד לשיחה עם ר.ח ועולה כי חייג אליו מספר פעמים - השיב ייתכן כי המשיב 1 ביקש ממנו להעלות את המספר.

אישר כי ר.ש שלח לו מסמכים בווטסאפ. טען כי את המסמכים שקיבל מ.ר הקריא למשיב 1, וכי שלח אותם גם למשיב 2 בווטסאפ. טען כי לא זכור לו ששוחח עם ר.ש באופן אישי על העניין הנ"ל אלא רק העלה אותו לשיחה.

חקירתו של המשיב 1 מיום 27.6.23 - מכיר את ר.ש דרך חבר משותף ושוחח עימו פעם-פעמיים "הוא חייב כסף למישהו ויצא לי לנסות לגשר ביניהם", סירב למסור את השם של מי שחייבים לו כסף. כאשר החוקר הציג למשיב תמונה של רועי שמחון, המשיב טען "אני לא ראיתי אותו אף פעם.. מכיר את השם". בהמשך, טען בחקירתו כי חבר שלו, שהיה שותף של ר.ש, פנה אליו "אמר לי שאין לו כסף לעורך דין ותביעות וביקש את העזרה שלי שאני אעזור לו לקבל את מה שמגיע לו מן והצוות שלו, שזה חוב שהצטבר כמה שנים, יש לו מניות רשומות בחברה של רן". תיאר כי שוחח עם ר.ש, באמצעות טלפון של חבר אחר, וכאשר ר.ש לא חזר אליו במועד שסיכמו הוא שלח לו מכתב לבית עם התוכן הבא: "זה אדם איטל מה שלומך? אולי איבדת את המספר של חבר שלי תחזור אליי בבקשה". טען כי לא היה מסר מאיים "גם נזהרתי מאוד במילים בשביל שלא ישמע מאיים". טען כי ר.ש יצר עימו קשר לאחר שהמכתב נמסר לגרושתו ביד "כנראה שהאיתור כתובת הייתה קצת לא הכי מדויק". טען כי מאז המכתב לא יצר איתו קשר, רק שאל אותו האם השותף שלו ר.ח יהיה מוכן לשוחח עימו. טען "אין פה סחיטה... סחיטה זה לאיים לא היה פה מסר אחד של איום... באיזשהו מקום המכתב הזה ששלחתי קצת שיחק לטובתו כי הוא אמר גרושתי הלכה למטרה והוא יצא דווקא גברי וזהו ירדנו מזה". אישר כי פנה לאנשים שינסו לסייע לקשר בינו לבין ר.ח, השותף הנוסף "אני לא רואה בזה עברה, מה יותר טוב בלבוא בקטע חברי". לשאלת החוקר

היית אמור לקבל משהו מרועי שמחון בעבור ההתערבות שלך השיב: "זה הייתה ההצהרה שלי ואין לי מה להוסיף" טען כי אכן רן חייב כסף "אחרת מי היה מעז בכלל לדבר? בדקתי את זה אפילו מול עורך דין, יש לו מניות ... ובאתי לרן שאמר שזו טעות שלא הוציא אותו מרשם החברות וזהו". המשיב 1 מאשר כי זה לא נראה טוב כאשר אדם מתקשר מבית סוהר, והוסיף כי "לא ידעתי שהוא גרוש לא ידעתי שמישהו אחר יקבל את זה, אני ביקשתי למסור את זה לרן שקד וגם שמתי לב שגם לא היה שום מסר מאיים..." והוסיף וטען "נזרתני בכל מילה כי לקחתי בחשבון שאולי מתישהו אני אצטרך לענות על זה.. גם לא קרה כלום... אין לי כוונה והם לא מעניינים אותי יותר, ודרך אגב יכול להיות שהם באמת חייבים את הכסף הזה..... אז שוב שפנו אליי בזהירות רבה וגם אני בזהירות רבה ניסיתי לעזור.. אז נכון שאדם איטל מתקשר מהכלא זה קצת מלחיץ אבל נזרתני.. אין לי שום כוונה או רעיונות לגביהם.. הכל בדרכי נועם ובלי אלימות". המשיב 1 אישר כי רועי חייב לו כסף "עזרתי לו עם ספקים וכל מיני דברים כאלה.. אחראי עליו... הוא חייב לי כמה שקלים". לשאלת החוקר, למה אמרת לרן בשיחה כי רועי חייב לך 200,000 ₪? השיב: "שיבין שהוא חייב לי אותם". המשיב 1 טען כי הוא התרשם שר.ש מדבר בשנאה על רועי ולכן יהיה לו קשה להעביר לו את הכסף, לכן אמר לו כי הוא חייב לו. טען כי הוא מתנצל כי ר.ש הרגיש לא נעים בשיחה, טען כי בסך הכל הייתה לו כוונה לנסות לגשר בין אנשים ולסגור חוב שקיים, טען כי לא הפעיל כל לחץ או איום.

הערת בית המשפט - בית המשפט מתקשה לקבל טענת המשיב 1 לפיה המכתב נשלח לר.ש, ולא היה ממוען לגרושתו, שכן מחומר הראיות עולה כי השליח אשר הגיע לביתה של נ.ש, חייג אל הנייד של נ.ש ישירות ומסר לה כי ממתין עבורה מכתב מעורך דין - ומשכך לא ניתן לקבל טענת המשיב 1 לפיה לא ידע שמישהו אחר יקבל את המכתב, ובהחלט מחומר הראיות עולה כי כוונת המשיב הייתה כי המכתב יגיע לידי גרושתו של ר.ש ובכך להטיל אימה על ר.ש.

כמו כן המשיב 1 מאשר כי רועי חייב לו כספים, וכאשר נשאל מדוע אמר לר.ש כי רועי חייב לו 200,000 ₪ השיב כך "כדי שיבין שהוא שחייב לי אותם" - דבר המלמד כי המשיב 1 לכאורה נכנס בנעלי המשיב 2 ודורש את החוב ולא פנה לר.ש על מנת לגשר בינו לבין המשיב 2.

המשיב 1 בחקירתו למעשה מאשר כי הטוען לחוב, אף שלא ציין את שמו פנה אליו לאור כך שלא לכל אחד יש יכולת להציב 'סוללת עורכי דין'. לדבריו, ניסה לעזור לו בזהירות, אך בהמשך חקירתו ציין את שמו של המשיב 2 כמי שפנה אליו - דבר זה מהווה ראיה הקושרת את המשיב 2 למשיב 1 וכן לכך שהמשיב 2 בחר שלא לפנות לר.ש בדרכים לגיטימיות וחוקיות בשל מחסור כספי, אלא פנה למשיב 1 אשר מרצה ארבעה מאסרי עולם - ולא בכדי.

חקירתו של רועי שמחון, המשיב 2, מיום 27.6.23 - מסר כי מספר טלפון שלו הינו 0544876354. וכי הוא בעל עסק מזה כשנתיים, והעסק מניב רווחים, אך הוא בהפסדים ומנסה להרים את העסק, וכי חווה משבר זוגי. אישר כי יש לו חובות מעל חצי מיליון ₪, וכן חובות לאנשים פרטיים. טען כי לא נטל הלוואות מהשוק האפור. טען כי החובות נובעים מעובדים ש'עקצו אותו' וכן ממשבר זוגי וכשהתבקש לפרט בעניין טען כי הוא סובל מבעיות זיכרון בגלל הקנביס. טען כי "רן שקד גם עקץ אותי. עכשיו נזכרתי". לשאלת החוקר האם אתה מנסה להחזיר את הכסף שאתה טוען שחייבים לך מרן שקד, השיב: "יש לי 5 אחוזים במלבה.. אני רוצה ללכת לאקטואר על מנת להוציא מסמכים שהאחוזים שלי שווים כסף". טען כי לפני כחצי שנה פגש את ר.ש במחטף במרוקו, ומאז אותו מקרה לא עשה מעשה לקדם את קבלת המסמכים הנוגעים לחברה ביחס לאחוזים "אני חיכתי 7 שנים אחכה עוד קצת. אני עדיין רשום ברשם החברות ואני עדיין בעל המניות של הבר". כאשר הטיח בפניו החוקר כי הוא חשוד בביצוע עבירת סחיטה, השיב: "אני אדם של דיבורים ויחסי אנוש. אני לא אדם שמתקשר וצועק בטלפון..." וטען כי אכן ביחס לעסק 'אגאדיר' הדין ודברים

ביניהם הסתיים בפשרה בבית המשפט, ואף טען כי אכן ר.ש פנה למשטרה וטען כי הוא גנב מהם כספים, אך כיום, טען כי המחלוקת נוגעת לזכאותו למניות בנוגע לבית העסק "מילבה". אישר כי הוא והמשיב 1 חברים וכי הוא יודע שהוא **"בבית הסוהר כבר הרבה שנים... מאשימים אותו ברצח"**.

לשאלת החוקר האם דיברת עם המשיב 1 על ר.ש, השיב: **"אולי ר.ש דיבר עם אדם איטל עלי"**, טען כי אין לו חוב לאדם איטל. כאשר נשאל האם ביקש מהמשיב 1 לפנות לר.ש בנוגע לחוב, המשיב התחמק ממתן תשובה ישירה וטען כי אין מדובר בחוב **"רן צריך להגיש כמה כסף המניות שלי שוות"**. בהמשך טען כי לא פנה למשיב 1, והוסיף **"אם אדם פונה אליו שיפנה אליו"** וטען כי לא ביקש מאדם לבדוק עבורו את המסמכים שצריך לקבל מר.ש. עמד על כך שלא ביקש מאדם לדבר בשמו עם ר.ש. בהמשך טען **"אדם הוא חבר שלי ואם מישהו או כל דבר אחר רוצה לדבר בשמי הוא יכול"**. כאשר החוקר השמיע למשיב את השיחה המוקלטת, בה המשיב 1 טוען לחוב בשמו, השיב: **"אתה יודע כמה אנשים יכולים לדבר בשמי? יכול להיות שרן מדבר בשמי ברגע זה"**. הכחיש כי שלח את אדם לדבר עם רן, עם זאת, ציין כי **"אמרתי לאדם שצריך לפטור [לפתור] את זה דרך בית משפט"** אישר כי הוא מזהה את רן ואת המשיב 1 בתמונה שהוצגה לו. בהמשך דבריו ניתן ללמוד כי בשיחותיו עם המשיב 1 מסר פרטים בנוגע לר.ש שתקוותו הייתה שהמשיב 1 יפעל לפחות בעניין זה ונתת לחוקר דוגמא להפעלת אחר באמצעות אנלוגיה.

הערת בית המשפט - תחילה המשיב 2 מתחמק ממתן תשובות ישירות בנוגע לשאלה האם פנה למשיב 1 בנוגע לחוב, אך בהמשך טען כי אם המשיב 1 או כל אדם אחר רוצה לדבר בשמו הוא יכול. אישר כי הוא טוען לחוב כספי אותו חב לו ר.ש בנוגע לבית העסק מילבה, עם זאת טען כי הוא לא מכנה את זה כ'חוב' וטען כי מדובר במניות השוות כסף- דבר זה מעמיד בספק את הטענה כי המשיבים 1 ו-2 פנו לר.ש לאור חוב וכי המשיב 1 ניסה לגשר ביניהם- ונראה כי מדובר בהוצאת כספים מר.ש.

כמו כן, ניכר כי המשיב 2 מתפתל בתשובותיו ומשיב לחלק משאלותיו באופן עקיף בכל הנוגע לשאלה האם פנה למשיב 1 בכדי שיפנה לר.ש, אך בסופו של דבר ציין כי **"אמרתי לאדם שצריך לפטור [לפתור] את זה דרך בית משפט" כמו כן אמר שצריך לפנות לאקטואר על מנת להעריך את שווי המניות - דבר השומט גרסתו, שכן אילו ביקש לפתור את ה'סכסוך' באמצעות בית המשפט, מדוע מלכתחילה פנה למשיב 1, דברים אלו מתכתבים עם דבריו של המשיב 1 עצמו. בחקירתו מיום 29.6.23 אישר המשיב 2 כי הבין שהמשיב 1 עתיד לשוחח עם ר.ש, אך טען כי לא פנה אליו "בקטע של איום"**.

חקירתו של המשיב 2 מיום 29.6.23 - לדבריו "אני אמרתי לך, לא ביקשתי ממנו סיוע. הוא עזר לי באיזה נושא כלכלי. זה לא קשור אליו. ובנושא עם רן. אני לא ביקשתי ממנו. לא ביקשתי. אם מישהו מאיים בשמי אני לא ביקשתי ... אני שמעתי את השיחה ולא שמעתי איום". טען כי התייעץ עם המשיב 1 האם לקחת את ההלוואה או לא, וביקש שסייע לו. עמד על כך שאינו חייב לאדם כסף. טען כי הציע למשיב 1 להיות שותף עימו ב'פרידה', וכן לקנות את המניות שלו "מלהמריץ בע"מ". טען כי זה לא מדויק כי ביקש מהמשיב 1 לשוחח עם ר.ש ו/או ר.ח או מי מטעמם בנוגע לחוב/מניות, והסביר כי לא שילמו לו דיבידנדים במשך שנים, וכי ר.ש, ר.ח ויוני חסמו אותו ולכן **"החלטתי למכור את המניות לכל מאן דבעי"**. התחמק מלהשיב באופן ישיר לשאלה האם פנה למשיב 1, אך אישר כי **"זה האחוזים שלי למכירה שאני אף הצעתי לו לקנות אותם"** ובהמשך טען **"אני הייתי מודע שהחבר המקושר ידבר עם אדם איטל שהוא יעשה גישור. "אדם הוא חבר שלי. לא הכנסתי אותו בקטע של איום"**.

אישר כי שוחח עם שי חמו, ואישר כי הוא מקיים שיחות וועידה לאדם, ויכול להיות שהוא היה על הקו כאשר שוחח עם שי. טען כי לא השתתף בשיחה של ה-40 דקות שבה נטען כי המשיב 1 ור.ש שוחחו. אישר כי הוא מסר למשיב 1 את

מספר טלפון של רן שקד" היה לי אותו בטלפון הישן "בהמשך אישר, אני ידעתי שיש להם חבר שיקשר ביניהם. לא ידעתי... שוחחתי עם שי ואדם...." ובהמשך טען כי המשיב 1 אמר לו כי הייתה שיחה במשך 40 דקות במסגרתה ר.ש 'לכלך' עליו. לשאלת החוקר האם המשיב 1 אמר לך שהוא מתכוון להתקשר לר.ש, השיב: **"כן. אולי לא במפורש. ידעתי שהוא ידבר עם חבר משותף"**. אישר כי המשיב 1 'אדם איטל' הוא אסיר עולם וכולם יודעים מה הוא עשה, אישר כי אם היה מקבל שיחה מאלפרון שאומר לו כי אדם אחר חייב לו כסף היה מרגיש שלא נעים **"אני מאמין זה תחושה לא נעימה"** אישר כי מסר את המספר טלפון למשיב 1 כדי שינהל משא ומתן עם ר.ש דרך חבר משותף, וכי החבר המשותף הוא שי או אדם אחר. טען כי פנה לעו"ד אשר הציע לו לפנות לר.ש לצורך קבלת המסמכים ולאחר מכן להגיש תביעה.

הערת בית המשפט - המשיב 2 בחקירתו מיום 29.6.23 אישר כי פנה לעו"ד אשר הציע לו לפנות לר.ש ולבקש את המסמכים ולאחר מכן להגיש תביעה, אך חרף האמור, בחר לפנות למשיב 1 על מנת שיטפל לו בעניין וידע כי המשיב 1 התכוון לפנות לר.ש בעניין החוב ואף מסר לא את מספר הטלפון.

חקירתו של רועי שמחון, המשיב 2, מיום 3.7.23 - חרף טענתו בחקירה הקודמת כי הוא לא חייב למשיב 1 כספים, אישר כי נטל מהמשיב 1 הלוואה בסך של כ- 20,000-30,000 ₪ וטרם השיבם. אישר כי ידע שהמשיב 1 עתיד להתקשר לר.ש **"גם אח"כ אדם אמר לי שהוא דיבר איתו 40 דקות. אמר "זה שועל הרן הזה" ."**

חקירתו של שי חמו מיום 28.6.23 - מנכ"ל סטאי - אישר כי הוא מזהה את המשיב 1 בתמונה וכי אחיו של המשיב 1 (אריק), היה מנהל במלון שלו ועבד אצלו מספר שנים. טען כי שוחח עם המשיב 1 לאחרונה לפני כחודש, טען כי מעולם לא קיים עבורו שיחת וועידה אך לקח חלק בשיחה טלפונית הנוגעת לבית עסק בבאר שבע, לצורך בדיקת כדאיות כלכלית של עסק שהמשיב 1 מעוניין להיכנס כשותף עם בחור בשם רועי. אישר כי ר.ש הוא הבעלים של שני עסקים בבאר שבע. אישר כי השתתף בשיחה שבין המשיב 1 ורועי, שהיה צד לשיחה **"רועי העלה אותי אם אני לא טועה. רועי הסביר לאדם שהוא פירק את השותפות עם הבחור מאגאדיר ויש לרועי שם כסף שחייבים לו ועם זה רועי ואדם אמורים לפתוח איזה עסק ביחד, אדם ביקש ממני שאסתכל על המסמכים הרלוונטיים ואביע דעתי לגבי האם באמת חייבים לרועי וכמה חייבים לו.. לאחר מכן הייתה שיחה בין הבחור מאגאדיר לא זוכר את שמו נדמה לי רן... ואז הסתבר שרועי גנב אותם בעסקים ותפסו אותו .. אמרתי לאדם אח"כ שאם הם טוענים שרועי גנב כסף אז הוא גם יכול לגנוב במקום אחר ואין סיבה להיכנס לשותפות"**.

לשאלת החוקר מי העלה את הרעיון לפנות לבחור מאגאדיר ולדרוש ממנו את הכסף שלכאורה מגיע לרועי, השיב: **"אני הבנתי שרועי פנה לאדם. כי אדם אמר לי שרועי הציע לו שותפות בעסק בבאר שבע"**.

בהמשך טען כי מי שמסר למשיב 1 המספר של ר.ש הוא **"רועי"**, טען כי **"יכול להיות שאדם ביקש ממני להעלות את רן על הקו כי הוא לא רצה שרועי יהיה על הקו כי רועי לכאורה גנב להם את הכספים"** טען כי לא שמע את כל השיחה וכי התעסק בדברים נוספים. אישר כי התערב בשיחה לקראת סופה, טען כי לא היו איומים בשיחה. טען כי לאחר השיחה, רועי שלח לו בוואטאפ מסמכים על השותפות שלו איתם.

הציג לחוקר התכתבות עם המשיב 2 אשר מכונה בנייד שלו **"רועי אדם"** אך המסמכים בתכתובת נמחקו לאחר 24 שעות, טען כי מדובר במסמכים הנוגעים לאותה השותפות.

חקירתו של אופק יוחאי פרץ מיום 29.6.23 - טען כי פגש אדם שנראה כמו עורך דין במרכז בעומר, ואותו אדם

שנראה 'מכובד' מסר לחבר שלו (עמוס שליו) מכתב לגרושתו של ר.ש. אישר כי עמוס שלו חייג אל נ.ש ואמר לה שממתין עבורה מכתב, וכי כאשר הגיעו לביתה, מסר לה בעצמו את המכתב ועמוס שלו נשאר ברכב.

חקירתו של המשיב 5 - אישר כי הוא זה שביקש מהשליח למסור מכתב שבסופו של יום הגיע לגרושתו של ר.ש. אישר כי המכתב היה בידיו של המשיב 4, וכי וקישר בין השליח לבין המשיב 4.

בתיק תמונה שסומנה א.ס 651 - בה צוין כתובת ביישוב עומר לצד מספר טלפון ושמה של נ.ש.

הודעה של השוטר אדוארד יוסף מיום 4.7.23, מש"ק תחנת עיירות, טען כי נ.ש חייגה אליו וסיפרה לו ששני אנשים הגיעו לביתה ומסרו לה מכתב והיא מרגישה מאויימת "היא היתה נשמעת חוששת בסוג לחץ. היא לא דיברה רגוע."

הודעתה של נ.ש מיום 9.5.23 - אישרה כי ביום 2.5.23 קיבלה משליח מכתב מאיים כלפי הגרוש שלה, וכי הייתה בבית עם בנותיה. טענה כי ברור לה שאיימו עליה גם "גם אם זה לא נאמר במפורש, כי כשהבחור מסר לי את המכתב הוא אמר לי זה מכתב בשבילך.. הסיבה שפחדתי הוא שנכנסתי לגוגל וראיתי מה כתוב על אדם". מסרה כי השליח חייג אליה ממספר 0533241380 (המספר השייך לעמוס שליו) ולאחר מכן שוחחה עם השליח שוב אשר ביקש ממנה שלא לפנות למשטרה ומסר לה את הנייד של מי שכתב את המכתב. טענה כי היא לא מכירה את המשיב 1, ואישרה כי רועי שמחון ידע שלפני כשש שנים עבדה בחברת YES. טענה כי היא מניחה שהמשיב 2 יודע כי יש לה השפעה על ר.ש "ודרכי האיום יותר גדול כי הלחץ שאני יכולה להפעיל על רן גדול יותר, ויש לנו ילדים משותפים".

הודעתה של נ.ש 2.7.23 - מסרה כי הגיעו אליה שני אנשים, אדם אחד ירד מהאוטו ואמר לה "את נועה זה בשבילך.. את מקבלת את זה ממני". טענה כי השליח חייג אליה לפני שהגיע, ובטעות היא חזרה אליו לטלפון, והוא ניסה לשכנע אותה שלא לפנות למשטרה, וכן מסר לה את הטלפון של מי ששלח אותו ולאחר שבדקה באפליקציית Metגילתה כי שמו עוז (הוא המשיב 4). טענה כי חששה לפנות למשטרה, והייתה עם בנותיה בבית. טענה כי מספר ימים לאחר קבלת המכתב, השליח חייג אליה פעם נוספת ושאל אותה "נו הסתדר עם המשטרה".

הודעתו של ר.ש מיום 3.5.23 - טען כי ביום 25.4.23 קיבל שיחה ממנוי 0504646562 (מנוי המזוהה עם המשיב 3) ובצד השיחה המשיב 1 אשר הזדהה בתור 'אדם איטל', והציג עצמו כשותף של רועי שמחון, וטען כי הוא דורש את הכספים בגין המניות שהיו לרועי שמחון בסך כולל של 300,000 ₪. טען כי אמר למשיב 1 כי הוא לא חייב דבר והעניין בינו לבין המשיב 2 הסתיים בהסדר פישור. טען כי המשיב 1 ביקש ממנו להציג מסמכים, וציין כי "אותו אדם שהזדהה כאדם איטל, ציין בפני כל מיני בני משפחה שלי, ואף פרטים מזהים שלהם כגון מקום העבודה של אחי, מיקום הבית של גרושתי ועבודתה ואף פרטים לגבי המראה שלה, וכל זאת בכדי להכניס אותי לאווירה של פחד ואיום מצידו שמא לא נציית לבקשותיו". טען כי לאחר שנשלח המכתב לגרושתו, קיבל שיחות מרובות, ורק בשעה 21:15 ענה לשיחה, טען כי בשיחה אמר למשיב 1 כי הוא איתן בדעתו ואינו חב כספים למשיב 2, ובמהלך השיחה, נקב המשיב 1 בשמות של אנשים מקורבים, ויחל בהצלחה לעסקיו.

הודעתו של ר.ש מיום 2.7.23 - טען כי מהשיחה בינו לבין המשיב 1, עולה כי המשיב 1 יודע פרטים רבים עליו, על העסקים שלו, על החיים האישיים שלו, על גרושתו, על כתובת מגוריה, ולכן הוא היה אמור לדעת כי הם גרושים. אישר כי לפני כחצי שנה פגש את המשיב 2 באקראי אך לא אמר לו כי הם צריכים "להתחשבן", בניגוד לטענת המשיב 2. טען כי אין לו חוב כספי כלפי המשיב 2, ואישר כי המשיב 2 רשום כשותף ברשם החברות, אך מעולם לא הייתה לו זכות חתימה,

לא היה דירקטור, ובהחלטת רוב הוא נפלט מן החברה לאחר מעילה באמון. טען כי הוא חושש לבנותיו "כבר הגיעו אלינו לבית בעומר עם מכתב שיצא כנראה מהכלא. תחושה לא נעימה בכלל. אני מתכוון לשפר את המצלמות בבית בעומר ובעקבות זה שיתי מצלמות אבטחה בדירה שלי בבאר שבע".

הודעתו של ר.ח. - טען כי קיבל שיחה מינוי בוטביקה אשר סיפר לו כי אדם איטל רוצה לשוחח איתו, לדבריו, מסר ליוני כי אין לו שום חוב כלפי המשיב 2. לאחר מכן טען כי קיבל מספר שיחות שלרובן לא ענה, בהמשך טען כי כתב ליוני כי הוא לא מעוניין להתעסק בזה, וכי אשתו של ר.ש פנתה למטרה, ומאז לא קיבל שיחות נוספת. **בתיק צילום מסך בין ההתכתבות שבין יוני לבין ר.ח (סומן ב.מ.11).**

בתיק העתק הסכם פישור מיום 12.6.18 שבין המשיב 2 לבין וילה בר יזמות (הנוגע לתיק 17-08-14680) שהעביר ר.ש, לחוקר אייל סבן, וכן הסכם שותפות, העתק הסכם פירוק השותפות, ותמלול שיחה תחת השם "שימוע אסף ורד ורועי", במסגרתה המשיב 2 לכאורה אומר "כן. אז הודינו שלקחנו כספים בשבועיים האחרונים..".

דוח פעולה 108661053 - מעלה כי המודיעה, נ.ש, מסרה כי קיבלה שיחת טלפון מבחור אשר אמר לה כי ממתין עבורה משלוח, ציינה כי יצאה החוצה, וקיבלה מכתב אשר היה מופנה לגרוש שלה.

דוח מחת"ק

- תיעוד לשיחה יוצאת מרועי שמחון לרועי טלמור ביום 3.5.23 בשעה 20:38.
- תיעוד ל-6 שיחות יוצאות מרועי טלפון לרועי שמחון בתאריכים 24.4.23 ו- 3.5.23.
- תיעוד לשיחות יוצאות מרובות מהכלא, ממנוי 2, וכן ממנוי 1- לרועי טלמור, בתאריכים שונים ובפרט ביום 25.4.23, 2.5.23, 3.5.23.
- תיעוד שיחות מהמנוי של רועי טלמור - המשיב 3, אל המנוי שבמכתב האיום 0502233371 ולהפך בתאריכים שונים ביניהם 23.4.23, 2.5.23, 3.5.23 ועוד. תיעוד לשיחות מהמנוי של המשיב 3 ליוני בוטביקה ביום 3.5.23, שיחות בין המנוי של המשיב 2 להפך, שיחות בין המשיב 2 למנוי של הקורבן ר.ש בתאריך 25.4.23 וכן בתאריכים נוספים, שיחה יוצאת אחת מהמנוי של ר.ש למשיב 3 ביום 2.5.23. 4 שיחות יוצאת מהמנוי של רועי טלמור לר.ח (השותף הנוסף) מתאריך 3.5.23.
- מדוח מחת"ק ערוך, שנערך על ידי חן אלפסי, עולה כי ביום 25.4.23 בשעה 18:03-19:08 בוצעה שיחה ממנוי של הכלא, למנוי של המשיב 3, ובמקביל שיחה מהמנוי של המשיב 3 למנוי של ר.ש בתאריך הנ"ל בין השעות 18:08-18:54 - מהדוח עולה כי ישנה חפיפה בשעות השיחה ומשמע מדובר בשיחת וועידה.
- כן עולה תיעוד לשיחה מהמנוי של אשתו של המשיב 1 למשיב 3 ביום 2.5.23 בין השעות 21:12-21:31. שיחה נוספת מהמנוי של המשיב 3 בתאריך 2.5.23 בין השעות 21:14-21:30, מהדוח עולה כי ישנה חפיפה בשעות השיחה ומשמע מדובר בשיחת וועידה.
- כן תיעוד לשיחה יוצאת מהכלא, למנוי של המשיב 3, ולאחריה המשיב 3 מחייג מספר פעמים למנויים של ר.ח, לינוי בוטביקה ר.ש, כאשר בשיחה עם ר.ש עולה כי התקיימה שיחת וועידה בין אך ללא מענה.
- כן תיעוד ל-41 שיחות מהכלא (מנוי 1) אל המשיב 2.

הודעה פתוחה של לירז ברנד מיום 29.6.23, אישר כי המשיב 1 פנה אליו לאור היכרותם מהעבר, טען כי המשיב 1 סיפר לו שלרועי שמחון יש מחלוקת עם ר.ש, ואמר לו כי הוא רוצה לשוחח עם ר.ש בעניין, ולכן פנה לר.ש בנדון ולאחר ש.ש מסר הסכמתו לשוחח עם המשיב 1, טען כי ביום 25.4.23 שלח את מספר הטלפון של ר.ש למשיב 3 (למספר אשר המשיב 1 מסר לו).

בית המשפט האזין לשיחות המוקלטות, מהן עלו הדברים הבאים: **תמלול השיחות-מ.ט 1/23**

שיחה ראשונה:

אף שאין אמירות מפורשות מאימות ניתן להתרשם מאמירות מרומזות אשר מטרתן להטיל אימה כאשר בפתח השיחה המשיב 1 אמר לר.ש כי הוא לא מכיר אותו אישית, אך ציין כי הוא מכיר את גרושתו, ציין כי הוא מכיר אותה מחנות שבה עבדה בעבר, וציין כי היא בעלת שיער חום גבוהה, כן ציין את שמות העסקים של המתלונן וכן ציין "רועי שמחון אתה מכיר מן הסתם?" וטען כי הוא דורש את החוב עבורו "שורה תחתונה היום הבן אדם דורש את החלק שמגיע לו" כן ציין בפני המתלונן "אז תשמע שניה?? עורכי דין ובתי משפט כי הם לא רוצה להגיד לך מה הם מעניינים לי, גם המשטרה לא מעניינת לי את הביצים הבנות?" כאשר ר.ש אמר בשיחה כי העניין בינו לבין המשיב 2 הסתיים בהסדר פשרה, אמר לו המשיב 1 "הנה חבר שלי לפני שנה וחצי?? על רימון לאיזה מנהל בית סוהר סגר 6 שנים לא כי הוא אשם הוא אפילו לא היה שם בבית. סגר הסדר טיעון מפחד לנהל את התיק". כן, עולה כי המתלונן תהה מדוע המשיב 2 לא פנה אליו עד היום בנוגע ל"חוב" הנטען, ואילו המשיב 1 הגיב כך: "אני פניתי אליך רוצה לשמוע משהו?" והמתלונן אמר לו אני מכבד אותך אבל "זה לא נעים לי", בתגובה אמר לו המשיב 1 "הכל בסדר. לא נעים אפשר לסיים את השיחה... העולם הזה מצחיק מחר מחרתיים אולי אתה תצטרך עם כל הכל להצלחה.. אתה תצטרך עזרה ממני אפילו אתה לא יכול לדעת", ובתגובה המתלונן אומר למשיב 1 "לא אמרתי שאתה לא נעים לי, אמרתי מהות השיחה לא נעימה לי" והמשיב 1 אמר לו: "יש עובדות ויש עובדות...אני שורה תחתונה יודע מה מגיע, אתם יכול לבחור באיזה דרך שאתם רוצים הכל בסדר גמור" בהמשך אמר לו המשיב 1 " בוא אני אספר לך סוד, אנשים מהמרכז פנו, אנשים שלא מדברים ולא חברים של לירז, אנשים שפנו ורצו לבוא אליכם, אלה אנשים בעשרים דרגות פחות נעימים ממני, וממנה שאני יודע גם מאשתי וגם מאנשים שאני מדבר איתם ביום יום אני בן אדם גם יחסית די נעים, יודעים לעצבן אותי, אני יודע להתעצבן, אבל בשיחה הזאת זה לא קרה, ... אני בן אדם נעים בסך הכל, ... אתה בן אדם נעים אין ספק עד עכשיו הכל בסדר יש פה קצת חילוקי דעות... אנשים שהיו אמורים לפנות .. ששאלו אותי אנחנו יודעים שאתה מכיר, מה אתה ממליץ לעשות, אז אמרתי להם אתם מכבדים? אז צאו מהתמונה אני פה תנו לי ליישר את הדברים". בהמשך אמר לו המשיב 1 " שווה לך להיכנס לחפש את זה או שאתם רוצים לשבת ולסגור את הסיפור" וציין את סכום החוב באומרו "דרך אגב רן החישוב שלנו אתה יודע כמה? 300,000 ₪.. אני יכול לשלוח לך פירוט מאיפה, קצת פחות אל תתפוס אותי במילה בסביבות 286,000 כולל ה-40,000 שהוא השקיע", המתלונן בתגובה השיב כי הוא לא יודע מאיפה החישוב הזה על סמך מה זה נעשה, ואמר לו כי הוא יכול לומר עד מחרתיים הוא יכול לזרוק מספרים ויש עובדות, ואילו המשיב 1 נשמע אומר לו בטון מאיים, "עד מחרתיים אתה אומר??" ואילו המתלונן בתגובה מסביר למשיב 1 כי מדובר בביטוי. לאורך כל השיחה ר.ש טוען כי המשיב 2 מעל באמונם וגנב מהעסק כספים ולראייה הפנה להסדר הפשרה. המשיב 1 שאל את המתלונן אם יש לו עניין לדבר עם רועי (הכוונה למשיב 2) ובתגובה השיב ר.ש כי אין לו בעיה, בתוך כך אמר לו המשיב 1 "אני חושב שעדיף שתדבר איתי... לפני שנים הייתי אומר לך סגור תודה שהתחשבתם בי, לא הייתי שומע אותי יותר לעולם, היית רואה אותו ברחוב הייתי אומר לך שלום.. ואם זאת הייתה הסיטואציה

אז באמת הייתי מוריד את הראש[...] היום אני פה יש לי מילה והמילה שלי היא יותר מבית משפט עם כל הכבוד בטוח בית משפט לענייני עבודה...תעשה את החושבים רן, היה נעים להכיר, דבר עם השותפים זה המספר שמופיע לך תשמור אותו - 'אדם זה חבר של רועי', .. איזה מספר מופיע לך? 562 בסוף תרשום אותי אדם. כמה זמן ייקח לך לשבת איתם לדבר? .... מעל המספר הזה אין לאן לעלות .. מה עם דורון דרך אגב?" ואז ר.ש שואלת המשיב 1 "איזה דורון אחי?" ובתגובה עונה המשיב 1 " 'כן' עדיין בגריקה? אותו אני מכיר שנים [...] איפה רועי היום בתל אביב? ... כמה זמן הזאפה פתוח בבאר שבע? זה נכון שסוגרים את האגאדיר בקרוב? ...? סתם אני אומר תראה מה זה באר שבע התפתחה ברוך השם ... האמת ששי שהיה איתנו מקודם בקו זה מנכ"ל סטאי טבריה, חבר שלנו טוב טוב של המשפחה והוא אחי אריק אם הכרת את אריק ... אני מחכה ממך לטלפון אני לא יטריד אותך ... תשתדל רן מה יש לנו שבוע אין לנו חגים תנסה לכיוון יום שלישי הבא .. בדיוק שבוע אני מחכה ממך לטלפון ושאלך אחד לא יפנה לרועי דבר איתי אם יש משהו ... בשורות טובות שיהיו בי".

שיחה שנייה:

בפתח השיחה המשיב 1 אומר לר.ש כי "שלחתי לך מספר אחד הביתה פדיחה ובאתי לבית לא נכון... שלחתי לך מספר אולי נעלם לך המספר מה איתך" ר.ש בתגובה השיב כי ניסה לחייג למספר אך ללא הצלחה. ר.ש אמר למשיב 1 כי הוא לא חייב דבר למשיב 2 ואף ציין בפני המשיב 1 "אחי אם הוא חייב לך כסף אני לא הכתובת" וכן הלין בדבר שליחת המכתב לביתה של גרושתו. המשיב 1 בתגובה ציין "אני חשבתי זה הבית שלך אתה יודע גם זה דבר חוקי לחלוטין אני לא יודע מה היא נלחצה... אני אמרתי למשלוחן תן בבקשה את זה לר.ש בבית שלו [...] כן תרגיע אותה הכל בסדר למרות שאם היא לא רגועה, גם זה בסדר הכל טוב...". ר.ש חוזר ומבקש מהמשיב 1 "לשחרר את העניין הזה מעלינו יש לנו חגים לפנינו ובוא כפרה עלייך זה הילדות שלי שם בוא. זה לא מתאים..." ובתגובה המשיב 1 ציין "אני לא חס וחלילה יריתי להם?? לבית בסך הכל שלחתי... אנחנו מדברים יפה .. אפילו אין שם רמז של איום שלחתי לך מספר טלפון". המשיב 1 עמד על כך שהחוב הינו כ-200,000 ₪ ואמר לר.ש "תאמין לי שאני בא על מי שצריך אם צריך..." חזר ושאל את ר.ש האם כל השותפים באותה העמדה, תוך שאיחל לו בהצלחה בעסקיו "בעזרת השם הלוואי שתפתחו עוד 20 עסקים.. ולא תסגרו אף אחד לא תסגרו אפילו אחד??... ושתהיו הכי לארג'ים עם העובדים שמגיע להם ומי".

16. ר.ש ציין בפני המשיב 1: "כן כל אחד שיבחר מה הוא רוצה לעשות עם הדבר הזה אחי הוא פוגע בנו מערבב אותך הכניס אותך לתוך התמונה הזאת על לא עוול בכפנו אחי זה לא מתאים" ובתגובה אמר המשיב 1 "אני לא מאמין למילה מילה של אף אחד... בסדר סופסוף לפחות גיבשתם עמדה, זה מה שחשוב" וכן שאל את ר.ש היכן רועי השותף השני גר "גם שם אני, גם אליו אני, גם איתו אני אדבר בקרוב... גיבשתם עמדה כולכם לא? ... נו ברוך השם .. רואה אתכם גוף אחד ידבר איתך איתו נראה עם מי הכי קל לדבר עם מי הכי פשוט לדבר". ר.ש אמר למשיב 1 "מה יש לך לדבר איתו אם אני שלחתי לך את כל החומר כמו שסיכמנו ... אם ביקשת ממני משהו ואני עמדתי במילים שלי ואתה אמרת לי שתעבור על החומר אז למה אתה צריך לדבר איתו". בהמשך אמר המשיב 1 "אבל יש לי ברוך השם הרבה הרבה כוח להתעסק בכל מה שהשם שולח לי... יש לי הרבה כוח מכל הבחינות גם נפשית וגם ... אתה יודע ... אתה ילד חכם".

דיון והכרעה:

17. על פי בש"פ 748/10 איסקוב נ' מדינת ישראל (18.2.2010) "בדין בבקשה למעצר עד תום ההליכים, על בימ"ש לבחון אם יש בחומר הראיות פוטנציאל להקים סיכויי הרשעה לצורך הרף של ראיות לכאורה בעבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום. אכן, אין ביכולתו של בימ"ש להכריע בשלב זה בענייני מהימנות, אך שומה עליו להעמיק בחומר הראיות כדי לנסות להגיע לחקר האמת גם בשלב של מעצר עד תום ההליכים".

18. הדגש הינו אפוא על הפוטנציאל הראייתי הטמון בראיות המוצגות בשלב זה של ההליך לבית המשפט, ובהערכה בדבר סיכוייהן של אותן ראיות לכאורה להפוך לראיות רגילות הדרושות במשפט עצמו, מפנה לבש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל (15.4.1996) (להלן: "זאדה"), והדרישה בשלב זה הינה לתשתית ראייתית גולמית המקימה סיכוי סביר להרשעה (בש"פ 5294/11 משה שללשוילי נ' מדינת ישראל (27.4.2011)). בשלב זה, בית המשפט אינו נדרש לבחינת טיב הראיות, מהימנותן ומשקלן, בחינה זו שמורה להליך העיקרי לאחר שמיעת העדים וחקירתם הנגדית, שכן יש להתחשב כי עסקינן בראיות גולמיות אשר טרם עברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי. כמו כן, נקבע כי בשלב בו אנו מצויים לא יידרש בית המשפט לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל הראיות, אלא במקרים חריגים, כאשר חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירכות מהותיות, אשר יש בהן ללמד על חולשה בולטת בתשתית הראייתית, ראו בש"פ 5191/13 אבו חאמד נ' מדינת ישראל (29.7.2013).

19. על מנת לעשות סדר בדברים ולהעניק במבט רחב, בית המשפט יפרט את השתלשלות האירועים בתיק.

בין המשיב 2 לר.ש.ור.ח. עולה כי קיים סכסוך אשר הסתיים בפשרה בחסות בית המשפט לענייני עבודה עוד בשנת 2018, עת נטען על ידי ר.ש. כי המשיב 2 מעל באמון החברה בה היו שותפים וגנב כספים, ועל רקע האמור, השותפות נסתיימה.

20. חרף האמור, המשיב 2 טוען כי לזכותו מניות בשותפות הנ"ל, מניות אותן הציע למשיב 1, ואף שתחילה הכחיש כי פנה למשיב 1 בנדון, בהמשך חקירותיו מאשר כי פנה למשיב 1 'אדם איטל' בעניין, אך סייג זאת וטען כי ביקש ממנו לפתור הסכסוך בדרכים חוקיות, אם כי מחומר הראיות עולה כי המשיב 1 הציג עצמו בפני ר.ש. כ'כבעל החוב' שמולו עליו להמשיך להיות בקשר ביחס לחוב זה.

21. כן עולה כי המשיב 1 ביקש מגורמים שונים לתווך בינו לבין ר.ש.ור.ח., ואכן ביום 25.4.23 שוחח המשיב 1 עם ר.ש. במשך כ-45 דקות, ביום 2.5.23 שלח המשיב 1 באמצעות המשיב 4 מכתב לגרושתו של ר.ש. עם מסר עבור ר.ש., ובו ביום, בשעות הערב שוחח המשיב 1 עם ר.ש. בפעם השנייה במשך כ-16 דקות. כן עולה מעובדות כתב אישום כי המשיב 3 הוא שהיווה את הפלטפורמה לביצוע השיחות - באמצעות שיחת וועידה, ואף העביר מסמכים הנוגעים לכאורה למחלוקת מ.ר.ש. אל המשיב 1.

22. אין מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומן של השיחות, עם זאת, באי כוח המשיבים 2 ו-3, טוענים כי תוכן השיחה והמעשים המתוארים בעובדות כתב האישום אינם עולים כדי עבירת איומים. ב"כ המשיב 3 אף מאשר כי המשיב

3 קיים את שיחות הוועידה אך טען כי מעשיו אליו לא עולים כדי עבירה פלילית.

האם מעשיו של המשיב 1 ותוכן השיחות עולים לכדי עבירת איומים - 'מבחן האדם הסביר'

23. עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין מכוונת לאלץ אדם באמצעות איום "לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה שהוא רשאי לעשותו". התנהגות כגון דא, כשלעצמה, מהווה עבירה מושלמת של סחיטה באיומים ללא קשר לשאלה האם האיום השיג את מטרתו. [...] הכלל הוא כי על האיום להיבחן מבעד למשקפיים אובייקטיביים - דהיינו, האם בתוכן הדברים ובנסיבות שבהן נאמרו היה כדי להטיל אימה על האדם מהיישוב. עם זאת, יש לזכור כי "יותר מאדם אחד חי בישוב וכל אחד לובש צורות שונות" ראו דבריו של כב' השופט הנדל בע"פ 6368/09 מתן זקן נ' מדינת ישראל (נבו, 12.7.2010)[להלן: "עניין זקן"].

24. בית המשפט עיין בחומר החקירה ובהם בתמלולים, השיחות המוקלטות וההודעות הקוליות, עיין בעדויות שבתיק והתרשם כי אף שלא עולה כי המשיב 1 נקט באיומים קונקרטיים וממשיים, הרי שתוכן דבריו של המשיב 1, השימוש בטונים נמוכים ומשתנים במהלך שתי השיחות, לצד האמירות המרומזות והשונות שפורטו בהרחבה לעיל, מוביל לקביעה לפיה בהחלט המשיב 1 נקט בלשון מאיימת והכל כדי להטיל אימה על ר.ש - להיענות לדרישתו לתשלום ה'חוב' הנטען.

25. כמו כן לא ניתן להתעלם מכך, שהמשיב 2 בחר לפנות למשיב 1, לצורך 'פתרון הסכסוך' ובהחלט ניתן לומר כי אדם אשר מבקש לפתור מחלוקות בדרכים חוקיות - יכול לפנות לעורך דין, ו/או להגיש תביעה, אך מקום בו המשיב 2 בחר לפנות למשיב 1, בטח ובטח מקום בו הוא מודע לסטטוס של המשיב 1, המוכר כאדם שהורשע בעבירות חמורות ביותר המרצה מאסרי עולם, וכך אף טען בחקירתו "אדם איטל הוא אסיר עולם וכולם יודעים מה הוא עשה", הרי שהיה עליו לצפות תוצאות מעשיו. דבר זה מקבל אף משנה תוקף עת המשיב 2, טען כי פנה לעו"ד אשר הציע לו לפנות לר.ש לצורך קבלת המסמכים ולאחר מכן להגיש תביעה - אך המשיב 2 בחר לפעול בדרך אחרת.

26. בהקשר זה, ניתן לומר כי די במעורבות של אסיר עולם בגביית 'חוב' אשר הוגדר 'כסכסוך עסקי' בכדי להטיל אימה על ר.ש ומשפחתו, וזאת אף בהיעדר אמירות קונקרטיות וישירות, וכאשר אין כל קשר בין אסיר העולם לאדם אליו פנה לצורך קבלת הכספים.

27. לא ניתן אף להתעלם מכך שהמשיב 1 בשיחות שקיים עם ר.ש ביום 25.4.23 ו-2.5.23, חזר והדגיש כי הוא מכיר את משפחתו של ר.ש ואת מקום עבודתם, מכיר את העסקים שהוא מנהל, ואף החליט לשלוח מכתב ישירות לנ.ש, עם מסר המיועד לר.ש. מעשיו אלו, בהחלט מלמדים על כוונת המשיב 1 להטיל אימה על ר.ש ושותפיו, על מנת להניעו לעשות מעשה, ודי באמירות השונות והמגוונות אליהם נחשף בית המשפט, בכדי לקבוע כי מדובר באמירות מרומזות אשר עולות לכדי איומים.

28. ואפנה בעניין זה לע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.9.1989) (להלן: "עניין ליכטמן") שם ציין בית המשפט העליון כך:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים [...] רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוות נפשו של הפרט [...] מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדוין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים".

29. בעניין ליכטמן נקבע כי לצורך קביעה האם מדובר באיום יש להיעזר במבחן "הערכתו של האדם סביר כפי שהיא באה לידי ביטוי על רקע מכלול נסיבותיו של המקרה." כן נקבע כי "המבחן המכריע לרכיב "האיום" הוא מבחן "המהות". דהיינו, מה מהותם וטיבם של הדברים [הדברים] שנאמרו. אכן, ההבחנה שמדובר בה בין "הפחדה קונסטרוקטיבית" לבין "הפחדה שלילית" אינה קלה כל עיקר, אולם גם אותה יש להסיק מנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה. בענייננו, מובנות הרגישות המיוחדת ותחושת הדאגה, המתעוררות בלבו של אדם הנושא משרה ציבורית, כאשר פונה אליו עיתונאי ומזהירו כי פרסום כתבה עלול לפגוע בו. אך, כפי שהבהרנו, תחושת הפחד מפני פגיעה יכולגם שתיגרם כאשר נאמרים דברי עצה, התראה או הזהרה "חיוביים". [...] עם זאת, נקבע כי, כיוון שהוכח, כי המערער ביקש מקובנט להיפגש עמו לשיחה, תוך שהוא מוסיף כי אם האחרון לא יעשה כן ישתמע מן הכתבות שיפרסם כי קובנט הוא שמסר לו את המידע הכלול בהן ויפגע שמו, הרי שנתקיימו בדברים אלה יסודותיה של העבירה שבסעיף 428 לחוק העונשין. שן [שם] היה בדברים משום איום בפגיעה שלא כדוין בשמו הטוב, כדי להניעו לעשות מעשה (להיפגש עמו)."

30. בנסיבות המקרה דנא, ובהיקש לעניין ליכטמן, ברי כי מקום בו המשיב 1, המוכר כמי שמרצה ארבעה מאסרי עולם, ומציג עצמו כבעל החוב הנכנס בנעליו של המשיב 2, הרי שבהכרח יש בפנייה זו כשלעצמה כדי להטיל אימה על אדם סביר, במיוחד מקום שבו המשיב 1 אינו קשור לסכסוך' הכספי-עסקי שבין המשיב 2 לר.ש ו-ר.ח וכאשר מדובר במי שפנה לאחר שהצדדים לסכסוך הגיעו לפשרה בבית הדין לעבודה עוד בשנת 2018 כך שלא ברור כלל האם קיים סכסוך או שמא מדובר בניצול היותו של המשיב 2 כבעל מניות והכל לצורך פניית המשיב 1 לשותפים. בנוסף לכך, לא ניתן להתעלם מכך שהמשיב 1, לא פנה אל ר.ש ושאל לשלומו, אלא מטרת פנייתו נועדה להבהיר לר.ש כי עתה הוא נכנס בנעליו של המשיב 2, כאשר בחקירתו של המשיב 1, מיום 29.6.23, לשאלת החוקר מדוע אמר לר.ש בשיחה כי רועי חייב לו 200,000 ₪, השיב כך: "שיבין שהוא חייב לי אותם" ואף הורה לר.ש שלא לפנות בעניין זה למשיב 2.

31. כן נקבע בעניין ליכטמן כי "עבירת האיומים מצטרפת לרשימה של עבירות - מהן עבירות של תוצאה ומהן עבירות התנהגותיות בלבד - בהן קבע בית המשפט, בדרך הפרשנות, כי יסוד "הכוונה" מתמלא לא רק כאשר קיימת ראיית הנוולד (של התוצאה או השאיפה) (להשגת היעד ההתנהגותי) אלא גם במקום שקיימת מודעות, ברמה גבוהה של הסתברות, לכך, כי התוצאה או השאיפה אכן יושגו...". מקום בו המשיב 1 בחר להוסיף ולהלך אימים על ר.ש, באמצעות אזכור שמות בני משפחתו, עסקיו, שמו של שותפו, שליחת מכתב לגרושתו אשר מתגוררת בגפה עם בנותיה, יש בכך להוביל לקביעה לפיה המשיב 1 התכוון

ברמת הסתברות גבוהה כי התוצאה אכן תושג, ויצליח הוא במעשיו להוביל לכך ש.ר.ש יסכים לשלם ה'חוב'
הנטען.

32. לצד מבחן המהות שנקבע בעניין ליכטמן, הרי **שבעניין זקן**, הציע בית המשפט העליון, מבחן נוסף ואחר, אשר
יכול לסייע במלאכת הדין - **'מבחן ההקשר'** במסגרתו יש לשאול שלוש שאלות: מי אמר? מה אמר? מדוע אמר?

"... מבחן ה'מה' מתמקד בשאלת מעשה העבירה. כמובן, ניתן לבצע פעולת איום גם ללא מילים אלא
באמצעות סימנים או התנהגות אחרת. ברם, פשיטא, ללא מעשה - אין עבירה. מבחן ה'מי' נועד לבדוק את
הקשר בין הנאשם לבין מעשה האיום. בדרך זו ניתן ללמוד על אופיו של מעשה האיום. מבחן ה'מדוע' מטרתו
לבחון את הכוונה העומדת מאחורי המעשה כנדרש בפלילים. יש לשקלל את שלושת המבחנים - מה, מי ומדוע
- על מנת להגיע להכרעה האם בוצעה עבירת איום. במובן זה, המבחנים הינם משולבים. מבחן זה נחוץ
במיוחד במקרים בהם הסוחט באיומים מדבר בטון רך ובמתק שפתיים. לעתים, גם שפה המשוחה בדבש טומנת
בחובה עוקץ ואף איום בארס קטלני. אין לבדוק את קיומה או אי קיומה של עבירת סחיטה באיומים על פי
מבחנים טכניים, כאילו מדובר בדרישת הכתב על פי סעיף 8 לחוק המקרקעין. לא ניתן לצפות כי הסוחט
באיומים יכריז בפני המאויים על כוונתו לעבור עבירה זו. המבחן נותר בעיקרו אובייקטיבי וכללי המשפט
הפלילי עומדים לצדו של הנאשם. עם זאת, ההקשר של המעשה עשוי ללמד על כך שהאמרה המרומזת מהווה
באופן ברור סחיטה באיומים." [ההדגשות שלי א.א.]

33. אכן בשיחה הראשונה ניכר כי המשיב הבהיר לר.ש מדוע הוא פנה אליו, תוך שתחילה שאל האם הוא מכיר
את רועי שמחון, ומיד לאחר מכן טען **"שורה תחתונה היום הבן אדם דורש את החלק שמגיע לו"** תוך שעמד
והדגיש כי עורכי דין ובתי המשפט **"מה הם מעניינים לי, גם המשטרה מעניינת לי את הביצים"** כמו כן הביע
המשיב 1 זילות בבית המשפט לענייני עבודה עת דיבר בשיחה האמורה, כמו כן, כדי להמחיש את היעדר המורא
של המשיב 1 מפני החוק וכן להדגיש את הסכנה הצפויה לר.ש, טרח לספר לו כי יש לו חבר שזרק רימון לעבר
מנהל בית סוהר ואותו החבר בשל חוסר אמון בבתי המשפט הסכים להסדר טיעון ל- 6 שנות מאסר. כאשר ר.ש
טען באוזניו של המשיב 1 כי השיחה לא נעימה לו, אמר לו המשיב **"הכל בסדר. לא נעים אפשר לסיים את
השיחה... העולם הזה מצחיק מחר מחרתיים אולי אתה תצטרך עם כל הכל להצלחה.. אתה תצטרך
עזרה ממני אפילו אתה לא יכול לדעת"** אך המשיב 1 המשיך ועמד על דרישתו **"יש עובדות ויש עובדות...
אני שורה תחתונה יודע מה מגיע אתם יכולים לבחור באיזה דרך שאתם רוצים הכל בסדר גמור"**. בנסיבות
אלו, לא ניתן לומר כי מדובר 'בשיחה תמימה' במסגרתה ניסה לברר כדאיות כלכלית - עסקית, אלא ניתן ללמוד כי
המשיב 1 גמל בליבו ביחס לקיומו של "החוב" ולכך שיש להוציא' כספים מר.ש, תוך שהוסיף להטיל אימה על ר.ש
באומרו **"בוא אני אספר לך סוד אנשים מהמרכז פנו.. אנשים שפנו ורצו לבוא אליכם אלה אנשים ב20
דרגות פחות נעימים ממני ... אמרתי להם אתם מכבדים תצאו מהתמונה, אני פה .. תנו לי ליישר את
הדברים... שווה לך להיכנס לחפש את זה או שאתם רוצים לשבת ולסגור את הסיפור?"**

34. אם לא די באמור, משר.ש לא יצר קשר עם המשיב בתאריך 2.5.23, שלח המשיב 1 מכתב לגרושתו של ר.ש,
עם מסר עבור ר.ש. אין מקום להכביר במילים אודות טיב המעשה, ומידת החשש והפחד אשר פקד את נ.ש,
כעולה מהודעותיה, ואף מהודעותיו של ר.ש, כאשר טענת המשיב 1 לפיה **"לא ידעתי שהוא גרוש לא ידעתי**

שמישהו אחר יקבל את זה, אני ביקשתי למסור את זה [לר.ש] וגם שמתי לב שגם לא היה שום מסר מאיים... כנראה שהאיתור כתובת הייתה קצת לא הכי מדויקת איננה יכולה להתקבל בייחוד לאור העולה מגרסתו של השליח, אשר אישר כי חייג **ישירות לטלפון הנייד של נ.ש ואמר לה כי ממתין עבורה** מכתב מעורך דין. בנסיבות אלו, ברור כי כוונת המשיב 1 הייתה כי המכתב ימסר לידיה של נ.ש, והכל על מנת להטיל אימה על ר.ש, כאשר מעשיו אף הטילו אימה על נ.ש. כמו כן, עמוס שליו מוסר בחקירתו כי אופק החבר שלו אמר לו כי מישהו מהכלא רוצה להעביר מכתב, "פתק אהבה למישהי" וחזר על כך שהשולח הוא מישהו מהכלא, דבר זה מחזק את הראיות כי המשיב 1 התכוון לשלוח המכתב לנ.ש ישירות כדי לאיים על ר.ש.

בית המשפט יוסיף ויצוין כי אף שלא עולה כי בתוכן המכתב ישנן אמירות מאיימות מפורשות מקום בו נרשם **"מה נשמע ר.ש זה אדם, אולי אבד לך המספר שלי, יום שלישי ולא חייגת, חייג אלי ל 050-223371"** הרי שבעצם המעשה ניתן ללמוד על כוונתו של המשיב 1 להטיל אימה על ר.ש, בייחוד מקום בו טען המשיב 1 כי המכתב בכלל היה ממוען לר.ש. כמו כן, לא ניתן להתעלם מכך שמספר שעות לאחר שהמכתב נמסר לגרושתו של ר.ש, ביום 2.5.23 בשעה 21:14, יצר המשיב 1 קשר באמצעות המשיב 3 עם ר.ש, ובמעמד השיחה כאשר הלין ר.ש בפני המשיב 1 בדבר שליחת המכתב לגרושתו אמר לו המשיב 1 **"אני חשבתי זה הבית שלך אתה יודע גם זה דבר חוקי לחלוטין אני לא יודע מה היא נלחצה... כן תרגיע אותה הכל בסדר למרות שאם היא לא רגועה, גם זה בסדר הכל טוב"** ואף הוסיף להטיל אימה תוך נקיטה בלשון מרומזת ומאיימת **"אני לא חס וחלילה יריתי להם?? לבית בסך הכל שלחתי... אנחנו מדברים יפה .."**.

35. כמו כן, במהלך השיחה השנייה מיום 2.5.23, כאשר ר.ש שאל את המשיב 1 האם לא חבל לו על הזמן שלו להמשיך ולהתעסק בעניין זה, ניכר כי המשיב 1 נזהר במילותיו, אך באופן מרומז אמר לר.ש שיש לו 'כוח' רב ובמתק שפתיים המשיך להטיל אימה על המשיב באומרו **"אבל יש לי ברוך השם הרבה כוח להתעסק בכל מה שהשם שולח לי... יש לי הרבה כוח מכל הבחינות גם נפשית וגם ... אתה יודע...אתה ילד חכם"**.

מבלי לחזור ולהפנות לאמירות השונות, הזהירות, המתוחכמות והמרומזות שהפנה המשיב 1 לר.ש, הרי שניתן לומר כי מארג הראיות, ההקשר של המעשים, בהחלט מובילים למסקנה כי תוכן השיחות לצד שליחת המכתב לגרושתו של ר.ש, מקימים את יסודות עבירת הסחיטה באיומים, כאשר חשוב לציין כי ביחס למבחן "המי" הרי שאין כל מחלוקת בדבר מעמדו של המשיב 1 ואשר כל אדם סביר אליו היה פונה, סביר כי היה חש מאויים. ביחס לשאלת ה'מה אמר' - בהחלט ניתן לומר אף שדבריו של המשיב 1 נאמרו ברוגע ובטונים נמוכים, הרי שתוכן הדברים שנאמרו נוגד את החזות והתוכן וניתן אף לומר כי השימוש בסגנון דיבר זה נועד להגביר את החשש מפניו של המשיב 1. כאשר ביחס למבחן ה"למה נאמר" - הרי שמחומר הראיות, ומגרסת המשיב 1 עצמו עולה כי המטרה הייתה להניע את ר.ש לשלם סכום של כ-200,000 ₪ למשיב 1.

בנסיבותיו של מקרה זה המבקשת הניחה תשתית ראייתית כי היה במכלול התנהגותו של המשיב 1 כדי להפר את שלווה נפשם של ר.ש ו-נ.ש, וכל אדם מן השורה שהיה נמצא בנעליהם היה נחרד ממהותה ומטיבה של התנהגותו של המשיב.

ביחס לחלקו של המשיב 2 - תחילה ניכר כי המשיב 2 הכחיש קיומו של סכסוך בינו לבין ר.ש, עם זאת בהמשך חקירתו נזכר כי **"ר.ש גם עקץ אותי. עכשיו מזכרתי"**. לשאלת החוקר האם אתה מנסה להחזיר את הכסף שאתה טוען

שחייבים לך, מר.ש, השיב: "יש לי 5 אחוזים במלבה.. אני רוצה ללכת לאקטואר על מנת להוציא מסמכים שהאחוזים שלי שווים כסף".

אישר כי הוא והמשיב 1 חברים וכי הוא יודע שהוא "בבית הסוהר כבר הרבה שנים... מאשימים אותו ברצח". טען כי איננו חייב כספים למשיב 1, וזאת בסתירה לטענת המשיב 1. לשאלת החוקר האם ביקש מהמשיב 1 לפנות לר.ש בנוגע לחוב, ניכר כי המשיב 2 מתחמק ממתן תשובה ישירה ומתפתל בתשובותיו ומשתמש באנלוגיות שדווקא מצביעות על רצונו וציפייתו כי המשיב 1 יפעל למול ר.ש לצורך גביית הכספים, אם כי טען שאין מדובר בחוב אלא בשאלה הנוגעת לשווי המניות, ואף שהכחיש כי פנה לאדם על מנת שיפנה לר.ש, טען בפני החוקר "אמרתי לאדם שצריך לפטור [לפתור] את זה דרך בית משפט". תשובה זו סותרת את מעשיו, ומצופה היה כי יפנה בדרכים המקובלות ואף אם עומד הוא על טענותיו בדבר זכאותו למניות - ראוי היה כי יפנה בדרכים חוקיות - משפטיות במיוחד מקום בו סכסוך עבר ביניהם נדון בבית המשפט.

לכך יש להוסיף כי המשיב 2 אישר בחקירתו כי הציע למשיב 1 להיות שותף עימו בעסק, המכונה 'פרידה', וכן הציע למשיב 1 לקנות את המניות שלו 'מלהמריץ בע"מ" - דבר זה מצביע על האינטרס של המשיב 1 לפעול אל מול ר.ש להוצאת הכספים וכן הדבר מצביע כי המשיב 2 הודה שהמשיב 1 התכוון ליצור קשר עם ר.ש "ידעתי שהם ידבר עם חבר משותף". כאשר הוא זה שמסר למשיב 1 את הטלפון של ר.ש ולפיכך היה על המשיב 2 לצפות את תוצאת המעשים ולא ניתן לקבל הטענה שבשל כך שלא נכח בשיחות או היה שותף להן לא ידע אודות מעשיו של המשיב 1 והאיומים.

כמו כן, חלקו של המשיב 2 אינו מתמצה בפנייה למשיב 1, מקום בו עולה מחומר החקירה כי התכתב עם המשיב 4 וקיבל ממנו את הטלפון של השליח אשר מסר את מכתב האיומים לגרושתו של ר.ש, כמו כן מסר למשיב 3 את הטלפון הנייד של ר.ח, בנוסף קיבל מהמשיב 3 את המסמכים ששלח ר.ש הנוגעים לסכסוך 'הכספי עסקי' - הקשרים הנ"ל והתנהלותו זו שומטת טענתו של סנגורו כי למשיב לא היה חלק באותם האיומים ואין לו יד בשליחת המכתב.

יש להדגיש כי המשיב 2 טען בחקירתו כי "אדם הוא חבר שלי. לא הכנסתי אותו בקטע של איום", אך מחקירתו ומחקירת המשיב 1, עולה כי הקשר החברי שבין השניים מסתכם בשיחות טלפונית וכי השניים מעולם לא נפגשו, דבר המעלה תהייה בדבר הפנייה 'לחבר' לצורך פתרון הסכסוך, ובמיוחד כאשר מדובר על פניו בסכסוך סבוך הקשור בסכסוכים קודמים ומחלוקות כספיות בין המשיב 2 לר.ש ומקומן שלא להתברר על ידי המשיב 1. כמו כן, גם המשיב 1 פונה לשי חמו לצורך עזרה בהבנת הסכסוך וקבלת עצתו, אשר המליץ למשיב 1 שלא להמשיך הקשר העסקי עם המשיב 2 לאור דברים שנפרסו בפניו. לצורך השלמת התהייה בדבר פנייתו של המשיב 2 למשיב 1 ניתן לפנות לדבריו של המשיב 2 כי צריך לערב אקטואר או רואה חשבון בקשר לסכסוך.

בנסיבות המתוארות מקום בו המשיב 2 בחר לפנות למשיב 1, הרי שהיה עליו לצפות תוצאות מעשיו.

בע"פ 3806/16 ליאור בלטי נ' מדינת ישראל (23.05.2019) נאמר: "כפי שנפסק זה מכבר, עבירת הסחיטה יכולה להיעשות בעל פה, בכתב, בהתנהגות ובכל דרך המטילה אימה על אדם, והיא יכולה להיות מפורשת או משתמעת. בית משפט זה נתן דעתו לאותם מקרים שבהם על אף התנהגותו הפאסיבית של "גובה החוב", עצם נוכחותו עשויה להוות איום שדי בו לקיום היסוד הנפשי בעבירת סחיטה באיומים. יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 9093/08 נאצר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 84 (7.12.2011) (להלן: עניין נאצר):

"ענייננו בחייב שמצא עצמו נאלץ להתמודד מול בעל חוב שאליו לא פנה ועמו לא בחר מעולם לנהל את עסקיו, בסיטואציה שאינה מותרת מקום לספקות כי גביית החוב ממנו לא תיעשה במסלול משפטי של אכיפה והוצאה לפועל, אלא במסלול אחר לחלוטין, כאשר עצם נוכחותם או דרך התבטאותם של הנוכחים בישיבות מלמדת במפורש או במרומז באלו דרכים בדעתם לגבות את החוב".

בנסיבות המקרה דנא, מקום בו קבעתי כי הונחה תשתית ראייתית לקיומה של עבירת הסחיטה באיומים, הרי שמקום בו המשיב 2, בחר שלא לפתור את הסכסוך ב'מסלול משפטי' אלא פנה למשיב 1 בעניין, הרי שלא ניתן לקבל טענת הסנגור לפיה אין בתיק אינדיקציה לכך שהמשיב 2 פנה למשיב 1 וביקש כי הסכסוך יפתר בדרך שהיא לא דרך חוקית ודווקא טענותיו של המשיב 2 כי פנה לעו"ד אשר המליץ לו להשיג את החומר ולאחר מכן להגיש תביעה, וכן המשיב 2 עמד על כך כי צריך לערב אקטואר, עומדת לו לרועץ עת אופציה זו הונחה לפניו, אך חרף האמור בחר לפנות למסלול 'גביה' אחר "העובדה שמדובר לעיתים קרובות באזרחים רגילים, מעצימה דווקא את הסכנה הטמונה בעבירות המבוצעות על ידי "מיני" מתבוססים במדמנת הפשע, שוליים חברתיים, אלא על ידי הציבור הנורמטיבי, ה"שכן בדלת שממול", שלא שבע נחת ממהלך עסקי או חברתי ותמורת תשלום הולם, שוכר שירותי פושעים להשגת חפצו מאזרח כמותו. פתרון מחלוקות בדרך זו הינו מהיר ונגיש" (עניין זקן).

ביחס לחלקו של המשיב 3 -

בית המשפט בהחלט התרשם כי אומנם ניתן לסווג את מעשיו של המשיב 3 כי אינם בחלק המהותי ובלבית עבירת הסחיטה באיומים, עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שאף שהמשיב 3 הכחיש מודעותו ל'סכסוך' הנטען, הרי שמחקירתו עולה כי בהחלט היה מודע לתוכן השיחות "יכול להיות ששמעתי פה ושם אבל לא.. בדרך כלל אני שם את הפלאפון בצד ואם הוא קורא לי אני מרים ומדבר איתם" תוך שאישר כי שוחח עם המשיב 2 בנוגע לחוב וזה הסביר לו כי מדובר במניות ולא בחובות לאור השותפות שהייתה ביניהם, וכן אישר כי התקיימו מספר שיחות וועידה בהן נכח.

דבריו אלו מלמדים כי חלקו של המשיב 3 אינו 'צר', מקום בו המשיב 3 העמיד את הפלטפורמה לקיום השיחות, קיבל את המסמכים מר.ש הנוגעים לסכסוך ואף הקריא את תוכנם למשיב 1 בשיחה טלפונית שנערכה בינו לבין המשיב 1, ובין השיחות שנערכו בין המשיב 1 לר.ש. כמו כן, מדוח המחת"ק אף עולה כי המשיב 3 שוחח עם ר.ש, וכן פנה לר.ח, ליוני בוטביקה, שוחח עם המשיב 2, והכל על פי הנחיותיו של המשיב 1, ומהתנהלותו זו, ניתן בהחלט ללמוד כי המשיב מכיר את המחלוקת, תיווך בין המעורבים, ואף שלכאורה לא לקח חלק אקטיבי פעיל בשיחה ולא נשמע קולו, הרי שהתנהלותו זו יש בה כדי ללמד על מודעות למעשיו ברף הנדרש לשלב בו אנו נמצאים, וכן בכך שאפשר את קיומן של השיחות בין המשיב 1 ור.ש, ניתן לומר כי בלעדיו עבירת הסחיטה באיומים לא הייתה יוצאת אל הפועל.

יש להוסיף ולציין כי אם חלקו שם המשיב 3 היה מסתיים לאחר השיחה הראשונה, יכול והיה ניתן לקבל טענת הסנגור כי המשיב 3 לא היה מודע לתוכן השיחות ולכן רכיב המודעות בעניינו לא עומד בעינו. אך מקום בו המשיב 3 המשיך ואפשר קיום שיחות נוספות, וזאת לאחר שהקריא למשיב 1 טלפונית את תוכן המסמכים שקיבל לידיו מידי ר.ש, ומקום בו אישר כי שוחח אף עם המשיב 2 בנדון אשר הסביר לו כי מדובר 'במניות' ולא בחוב, ואף הוסיף וניסה לקשר בין המשיב 1 לבין ר.ח-השותף, אך ללא הצלחה, הרי שאין מקום לקבל הטענה כי לא הייתה למשיב כל כוונה לסייע בעבירת הסחיטה.

30. **בית המשפט עיין בחומר הראיות המפורט לעיל והתרשם כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית ברף הנדרש לשלב בו אנו נמצאים.**

31. כאמור לעיל, למשיב 2 מיוחסת עבירה של סחיטה באיומים, ולמשיב 3 עבירה של סיוע לביצוע לסחיטה באיומים, כאשר בפסיקה נרחבת בתי המשפט עמדו על המסוכנות הטבועה בעבירת סחיטה באיומים.
32. אין חולק, כי בנסיבות דנן, בין היתר לנוכח טיב העבירות המיוחסות למשיבים, ומקום בו המשיב 2 חבר לגורם עברייני (המשיב 1) על מנת שסייע לו בגביית החוב הכספי לו טוען, לצד העבודה כי לצורך העברת המסרים הנ"ל פנה המשיב 1 לגורמים שונים ביניהם למשיב 3, אשר אפשר קיום השיחות והעברת המסמכים לידי המשיב 1, ובשים לב לתוכן הדברים שנאמרו בשיחות, המעשים הנלווים להם שליחת המכתבים לאיש עסקים וגרושתו, **מלמדים על עילת מעצר מסוג מסוכנות הנשקפת מהמשיבים כולם.**
33. לכך יש להוסיף כי מחומר הראיות עולה כי השליח שוחח עם נ.ש וביקש ממנה שלא לפנות למשטרה, ואף שלא ברור האם פעל כך מיוזמתו או על פי הוראותיו של המשיב 1 בעניין זה, הרי שיש בכך להוסיף נדבך של חומרה למעשים ולהצביע על עילת שיבוש.
34. ראוי לחזור ולציין כי על פי הפסיקה, יש לבחון את חומרת האיומים והמעשים אף ביחס לעושה, ובמקרה שלפנינו, מדובר בשתי שיחות שניהל המשיב 1, בהיותו אסיר המרצה מספר מאסרי עולם, עם ר.ש במסגרתן טרח להבהיר למשיב כי אנשים "**לא נעימים**" ביקשו להתערב בסכסוך הנ"ל, כן טרח להבהיר למשיב כי מעתה הוא דורש את החוב הכספי, וכי הבהיר לר.ש כי מעתה הוא חייב לו במקום למשיב 2, תוך שהוא מבהיר היטב לר.ש את שמו.
35. לא ניתן להתעלם מכך שאומנם המשיב 2 אינו 'מבצע' את השיחות בעצמו, עם זאת, מקום בו המשיב 2 פנה למשיב 1, מתוך כוונה כי זה יביא לקבלת הכספים מר.ש. ניתן ללמוד על מסוכנותו של המשיב 2, **מקום בו בחר לפנות לגורם עברייני מוכר וידוע על פני פנייה להליכים משפטיים אותם כבר שקל לעשות, אך בסופו של דבר בחר בדרך כמפורט בכתב האישום.**
36. אדגיש כי דווקא העובדה **שהמשיב 2** בחר לפנות לאסיר מוכר וידוע, בהכרח מלמדת כי רצונו שהסכסוך ייפתר בדרך שיש בה להטיל אימה, ואף אם לא הוצגה ראייה שבה אומר המשיב 2 באופן מפורש למשיב 1 'תאיים' - עצם פנייתו זו מעידה על כוונת המשיב 2, ומלמד בהכרח כי צפה שהמשיב 1 ישוחח עם ר.ש בנדון - **דבר המלמד על המסוכנות הנשקפת ממנו.**
37. כמו כן, לא ניתן להתעלם מהתנהלותו של המשיב 2 בחקירותיו, תשובותיו המתפתלות והמתחמקות, וכן תשובותיו המיתממות בנוגע לאי ידיעתו בדבר שליחת המכתב מקום בו מחומר הראיות נמצא קשר בינו לבין המשיב 4, אשר שלח לו הטלפון של השליח שהגיע לנ.ש, **נסיבה המעידה על קשר בין המשיב 2 למשיב 4 ולשליח ולאיום באמצעות המכתב.**

38. לצד האמור הרי שלא ניתן להתעלם מהרקע למעשיו של המשיב 2, לכך שפנה למשיב 1 על רקע מצוקה כלכלית וחובות לא מבוטלים הן כלפי המשיב 1 (כך לפחות עולה מחומר הראיות) והן כלפי גורמים שונים ואחרים, ויש ליתן הדעת למצבו הרפואי של המשיב 2 כעולה מסיכום המידע הרפואי שהציג בא כוח, מיום 25.1.21 ממנו עולה כי המשיב עבר בשנת 2020 ניתוח, וכן סובל הוא מכאבים כרוניים ומקבל טיפול תרופתי, ואף מחומר החקירה עולה כי צורך קנאביס רפואי במרשם להקלה במכאוביו.

39. **בית המשפט ער לעובדה כי המשיבים 2 ו-3 נעדרי עבר פלילי**, עם זאת לחובת המשיב 2 מב"ד מיום 3.3.23 בעבירת של נטילת/החזרת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם, איומים ותקיפת סתם בן זוג.

40. **בנסיבות העניין, אף שהמשיבים 2 ו-3 לא נטלו 'חלק פעיל' באותן השיחות שניהל המשיב 1 עם ר.ש הרי שלולא חלקו של המשיב 3 לא הייתה מושלמת העבירה מקום בו העמיד את פלטפורמת השיחות עבור המשיב 1, וכמפורט בהרחבה לעיל הרי ששלושת המשיבים לקחו חלק בביצוע העבירה בצוותא ובמעשיהם הביאו לכך שהעבירה תושלם.**

41. בעניין זה, אפנה לבש"פ 4141/17 לירון יחזקאל נ' **מדינת ישראל** (11.6.2017) שם נקבע כי עבירה **הסחיטה בכוח/סחיטה באיומים, טומנת בחובה גם את עילה המסוכנות וגם עילת השיבוש:**

"לא בכדי שבנו ופסקנו כי עבירות אלו מתאפיינות במסוכנות אינהרנטית ובחשש מפני שיבוש הליכי משפט ולכן קיים קושי לאיין את הסיכון הגלום בהן אלא מאחורי סורג ובריה. כך, בין היתר, גם בשל כך שהנאשם יכול להוסיף ולבצע עבירות אלו מכל מקום על ידי שימוש באמצעי תקשורת שונים (בש"פ 1409/17 מדינת ישראל נ' קדיוליץ, [פורסם בנבו] פסקה 18 (3.4.2017); בש"פ 8869/16 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 34 (29.11.2016))."

42. בבש"פ 6240/13 **מדינת ישראל נ' מוראד האדיה** (להלן: **"עניין האידה"**), הפך בית המשפט העליון את החלטתו של בית משפט קמא, אשר הורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר באזוק אלקטרוני בהתאם לתסקיר שירות המבחן, בקובעו כי לנוכח נסיבות ביצוע העבירה, והרקע לביצוע (רצון המשיב לנקום באדם אשר דקר את בן משפחתו), והעובדה כי ההגנה לא הפריכה את חזקת המסוכנות הסטוטורית בעבירת אלימות חמורה, באמצעות שימוש בנשק קר, מביא למסקנה כי יש להעדיף את שיקול ההגנה על הציבור במקרה הנ"ל ובית המשפט העליון הורה על מעצרו של המשיב על תום ההליכים. עם זאת, ניתן לאבחן במידה מסוימת את עניינו של המשיב 2 מהמקרה שהובא לעיל, מקום בו לא נעשה שימוש בכלי נשק ו/או ננקטה אלימות פיזית, אם כי פנייתו של המשיב 2 למשיב 1 - מלמדת על רצונו כי המשיב 1 יפעל 'כראות עיניו' לצורך פתרון הסכסוך וקבלת הכספים להם טוען המשיב 2- ובנסיבות אלו, הרי ששומה על בית המשפט לקבל תסקיר שירות המבחן אשר יפרוס תמונה מלאה יותר אודות המשיב, המסוכנות הנשקפת ממנו והאפשרות לאיין מסוכנות זו, וזאת לאור המפורט בהחלטה וכן נוכח תיק המב"ד בעניינו של המשיב 2.

43. בנוסף, בבש"פ 6450/03 אילן הנדירי נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין הנדירי"), קבע בית המשפט העליון כי קיים קושי לנטרל את המסוכנות הטמונה בעבירה הסחיטה באיומים:

"...האם ניתן לנטרל את מסוכנותו של העורר באמצעי פחות דרסטי מאשר מעצר מאחורי סורג ובריח כמצוות הסעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. בית המשפט המחוזי קבע חד-משמעית כי חלופת מעצר לא תמנע את מסוכנותו של העורר. מסכים אני לקביעה זו בהתחשב בכך כי העורר מואשם, בין היתר, בסחיטה באיומים. עבירה זו נמנית על סוג העבירות שאדם יכול להמשיך ולבצע אותן גם כשהוא סגור בתוך ביתו. אם שמו ועברו מטילים אימה, די לו בטלפון או בשליחים כדי להמשיך ולהטיל אימה הן על המתלונן והן על העדים" (ראה בש"פ 4107/95 מדינת ישראל נ' מרדכי בוזגלו ואח', תק-על 95(2), 1685).

44. גם בבש"פ 5794-16 מדינת ישראל נ' שגיב טירי (18.8.2016) עמד בית המשפט העליון על המסוכנות הנשקפת ממי שמואשם בביצוע עבירת סחיטה באיומים והחשש לשיבוש הליכי משפט הטמון בעבירה זו, ואף עמד על הצורך בקבלת תסקיר שירות המבחן:

"כפי שנקבע לא אחת, קיים קושי בשחרורו של נאשם בעבירת סחיטה באיומים לחלופת מעצר, הן בשל כך שעבירה זו מעידה על המסוכנות הנשקפת מהנאשם והן משום שטובע בה חשש לשיבוש הליכי משפט (ראו למשל: עניין אלפרון, בפסקה י'; עניין דדוש, בפסקה 14; בש"פ 5888/13 אשכנזי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 31 (11.9.2013)). הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו מיוחסים למשיבים ניסיונות להניא את המתלוננים מלפנות למשטרה ולחלקם אף מיוחסת עבירה של הדחה בחקירה. במקרה דנן יש להתחשב אף בכך שמדובר בצבר של התנהגויות, כמו גם בקיומו של עבר פלילי לחלק מהמשיבים, עובדה שלה יש לתת משקל מיוחד בבחינת האפשרות לשחרר לחלופת מעצר כשמדובר בעבירה של סחיטה באיומים (ראו למשל: בש"פ 4107/95 מדינת ישראל נ' בוזגלו[פורסם בנבו] (10.7.1995)).

יחד עם זאת, אין בכך כדי לשלול את החובה לבחון אפשרות לשחרורם של המשיבים בתנאים מגבילים. בשונה מבית המשפט המחוזי, לנוכח קביעותי לעיל, אני סבורה שבחינה זו חייבת להיות מבוססת על תסקיר מעצר בעניינם. דווקא בשל ההתנהגות פורצת הגבולות המתוארת בכתב האישום דומה שיש חשיבות יתרה לבחינה של שירות המבחן את תנאי השחרור ואת המפקחים...."

45. בנסיבות המקרה דנא, סבורני כי מקום בו המשיב 2 הוא זה אשר ייזם הפניה למשיב 1, ובהחלט עולה מחומר הראיות כי היה מודע, ברמה הנדרשת לשלב בו אנו נמצאים, להשלכות מעשיו - ו/או לכל הפחות היה עליו לצפות תוצאות מעשיו, הרי שנשקפת ממנו מסוכנות במידה שאינה מבוטלת ואף קמה עילת מעצר מסוג שיבוש המובלעת בעבירה של סחיטה באיומים. עם זאת, בהתחשב בנסיבות שפורטו לעיל ובהתאם לבש"פ טירי, יש להפנות המשיב לשירות המבחן אשר יעמוד על מאפייניו של המשיב 2 עצמו וכן על יכולת המפקחים לאיין המסוכנות הנשקפת מן המשיב 2.

46. **ביחס למשיב 3** ולאור חלקו בביצוע העבירה, היותו נעדר עבר פלילי, ובשים לב לעתירת המבקשת בבקשת המעצר להורות על מעצרו באזוק אלקטרוני, ובשים לב לכך שחלקו בעבירה שונה מהמשיבים הנוספים, מקום בו הוא לא זה אשר תכנן את ביצוע העבירה, אלא פעל בהתאם להוראותיו של המשיב 1 וסייע לו להשלמת העבירה, יש בכך להפחית במידה מסוימת המסוכנות הנשקפת ממנו, אם כי אין בכך להפחית מחומרת מעשיו. לכך יש לציין כי קשריו השוליים של המשיב 2 כעולה מחומרי החקירה, הם קשרים עמוקים ומשמעותיים. אם כי לאור מכלול הנסיבות, ובהינתן עמדת המבקשת, ניתן לבחון שחרורו לחלופת מעצר.

47. בשים לב לפרק הזמן הנדרש לבקשת שירות המבחן לשם הכנת תסקיר מעצר, דוחה הדיון ליום 31.8.23 בשעה 09:00.

ראוי להבהיר, כי אין בעצם שליחת המשיב 2 לקבל חוות דעת זו, כדי לטעת תקווה או ליצור ציפייה אצל מי מהצדדים באשר לאופן סיום ההליך, והדבר נועד אך כדי לתת לבית המשפט תמונה מלאה יותר.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר על אודות המשיב 2 עד למועד שנקבע.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן.

המשיב 2 יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת, ויובא לדיון הנ"ל באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ח' אב תשפ"ג, 26 יולי 2023, בהעדר הצדדים.